

KONTAKH

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 471 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 23 ΙΟΥΝΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Αγρια σκυλιά του αστικού κράτους

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Για τον πελάτη- ψηφοφόρο

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

■ Σκάνδαλο ομοπόγων

Κουκούλωμα με διώξεις

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Μπίζνες και αστική οικολογία

- ◆ *Ναυάγιο Sea Diamond:*
Αποκαλυπτήρια απάτης
- ◆ Δασοκτόνος και
ο Γ. Σουφλιάς
- ◆ *Ρύπανση Ασωπού:* Επί^{της} ουσίας ατιμώρητη

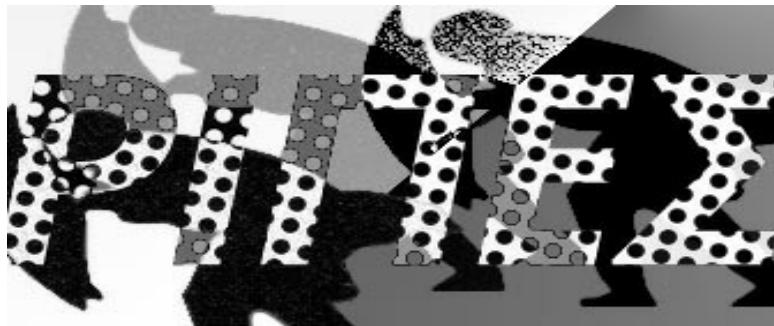

ΑΛΗΛΕΓΓΥΗΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

23/6: Ολυμπιακή ημέρα 23/6/1831: Ανεξαρτητοποίηση Εκκλησίας της Ελλάδας 23/6/1971: Δίκη πέντε μελών της ΟΜΔΕ στη Θεσσαλονίκη 23/6/1936: Γέννηση Κωνσταντίνου Σημίτη 23/6/1922: Φυλάκιση τριών επών στον Αλέξανδρο Παπαναστασίου για το "Δημοκρατικό Μονιμέστο" του (δικηγόρος του ο Γεώργιος Παπανδρέου) 23/6/1956: Ο Gamal Abdel Nasser εκλέγεται πρόεδρος της Αιγύπτου 24/6: Περού: Ημέρα Ινδιάνων - Βενεζουέλα: Ημέρα στρατού 24/6/1821: Με απόφαση των προκρίτων της Υδρας ιδρύεται η πρώτη αστυνομία στην Ελλάδα 24/6/1717: Ιδρυση της πρώτης Μεγάλης Στοάς των Μασώνων (Λονδίνο) 24/6/1949: Θάνατος Θεμιστοκλή Σοφούλη 24/6/1519: Θάνατος Λουκρητίας Βοργία (39 χρ) 24/6/1509: Ο Ερρίκος Ή' στέφεται βασιλιάς Αγγλίας 25/6: Μοζαρβίκη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/6/1892: Σφραγή του στρατηγού Caster από Ινδιάνους στο Little Big Horn - οδήγησε 211 ιππείς κατά 6.000 Σιού - μετά από 15' λεπτά μάχης, μόνο ένα άλογο έμεινε ζωντανό! 25/6/1925: Ανατροπή κυβέρνησης Μιχαλακόπουλου - δικτατορία Πάγκαλου 25/6/1991: Διάλυση Γιουγκοσλαβίας - Σλοβενία και Κροατία ανεξαρτητοποιούνται 26/6: Ημέρα κατά των ναρκωτικών - ημέρα υπέρ των θυμάτων βασανισμού - ημέρα ομοφυλόφιλων - Μαδαγασκάρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 26/6/1945: Ιδρυση Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών από 54 κράτη (San Francisco) 26/6/1950: Αρχή πολέμου Κορέας 26/6/1821: Οι Τούρκοι απαγχονίζουν στην Κύπρο τον αρχιεπίσκοπο Κυπριανό και αποκεφαλίζουν τους μητροπολίτες Πάφου, Κίτιου και Κυρήνειος 26/6/1913: Ήττα Βουλγάρων - κατάληψη Στρώματος από τον ελληνικό στρατό 26/6/1822: Ο Σιμόν Μπολίβαρ κι ο Χοσέ ντε Σαν Μαρτί συναντώνται στο Γκουαγιάκιλ 26/6/1867: Θάνατος Οθωνα 26/6/1969: Δίκη 17 μελών ΚΟΘ - ΠΑΜ στη Θεσσαλονίκη - δεκατέσσερις καταδίκες 26/6/1968: Σύλληψη Βασιλί Φίλια (ΔΑ) 27/6/1869: Γέννηση Emma Goldman 27/6/1999: Θάνατος Γεώργιου Παπαδόπουλου από καρκίνο (80 χρ) 27/6/1929: Ιδρυση Αγροτικής Τράπεζας 27/6/1975: Ιδρυση ελληνικού τμήματος Διεθνούς Αμνηστίας 28/6/1712: Γέννηση Jean Jacques Rousseau 28/6/1838: Ενθρόνιση βασιλίσσας Βικτορίας 28/6/1914: Δολοφονία δούκα Φερδινάνδου (αφορμή πρώτου παγκόσμιου πολέμου) 28/6/1921: Επίθεση Ελλάδας στην Μικρά Ασία με σκοπό κατάληψη της Αγκυρας 28/6/1969: Καταδίκη δεκανέα Γ. Μωράκη σε 16 χρόνια φυλάκιση για τη βοήθεια στην απόδραση του Αλέξανδρου Παναγούλη (9/6) 28/6/1905: Ανταρσία στο θωρηκτό "Potemkin" 29/6/1988: Εκτέλεση ακόλουθου ΗΠΑ Ουίλιαμ Νορντίν (17N) 29/6/2002: Εκρηξη βόμβας στα χέρια του Σάββα Ξηρού στο λιμάνι του Πειραιά (17N) 29/6/1987: Απόπειρα κατά προέδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου (1η Μάρτη).

● Το πήραν τα κανάλια το δέμα των μπάτσων-βασανιστών και σε ελάχιστες μέρες δια το «κάψουν» ●●● Οπως κάνουν πάντοτε ●●● Τι δια μείνε στο τέλος; «Λίγοι επίορκοι» και «απουσία πολιτικού ελέγχου» ●●● Ξέρετε ποια είναι η μεγαλύτερη ξεφτίλα για τον Ρωμύλο Κεδίκογλου; ●●● Το ότι βγαίνει στα ραδιόφωνα και τον «κράζει» ακόμα και ο... Βασίλειος Κόκκινος ●●● Επικαλούμενος και τους νόμους και την πάγια πρακτική του Αρείου Πάγου ●●● Οσο για τους τρεις αρεοπαγίτες που ψήφισαν τηλεφωνικά, χωρίς να έχουν πάρει μέρος στη διάσκεψη για το ζήτημα των συμβασιούχων, μάλλον να τους ευχαριστήσουμε πρέπει ●●● Και αυτοί -όπως και ο Κεδίκογλου- απέδειξαν πόσο ανεξάρτητη είναι η αστική Δικαιούνη ●●● Φαντάζεστε να ήταν παρόντες και να μην είχαν ψηφίσει τηλεφωνικά; ●●● Τώρα μας μάς έπρηζαν τα ούμπαλα, ότι η απόφαση-λαιμητόμος για τους συμβασιούχους πάρθηκε ύστερα από βαθιά, ουσιαστική και μεγάλης διάρ-

κειας συζήτηση και ανταλλαγή νομικών επιχειρημάτων ●●● Πέραν τούτων, εννοείται πως η απόφαση είναι άκυρη ●●● Και γι' αυτό δια πρέπει να ευχαριστήσουμε τον απερχόμενο Ρωμύλο ●●● Επί τη ευκαιρία, να ρωτήσουμε τον πρόεδρο του ΑΠ: Πώς πάνε οι δουλειές του Φαιδρώνα με το σκάφος; Εχει δουλίτσα; ●●● Νέα ομιλία Πολύδωρα σε μπάτσους, με αναφορές σε αρχαιοελληνες, λατίνους και σύγχρονους συγγραφείς ●●● Μπαΐλντισμένοι οι πραίτορες, χρειάστηκε να βασανίσουν μερικές ντουζίνες κρατούμενους, για να

εκπονωδούν και να έρθουν στα ίσια τους ●●● Προς τον εισαγγελέα Πρωτοδικών Νάξου: ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας Μανώλης Κεφαλογιάννης, που διαβεβαίωνε δημοσίως ότι υπάρχει σχέδιο απάντησης των καυσίμων του Sea Diamond, δεν διέπραξε τα αδικήματα της παράβασης καθήκοντος και της διασποράς ψευδών ειδήσεων; ●●● Γιατί κυριεισαγγελέα δεν έστειλες το φάκελο στη Βουλή για να κινήσει τη σχετική διαδικασία περί ευδύνης υπουργών; ●●● Αγάπιε, Ευγένιε, προς τι το μίσος και ο αλληλοσπαραγμός; ●●● Κοιτάξτε το άμα τη δημοσιοποίησε ●

◆ Μπράβο στα παιδιά του Indymedia. Αυτά ανακάλυψαν στο YouTube (ιστοχώρο όπου μπορεί κανείς να «ανεβάζει» βίντεο) το ντοκουμέντο με τους ασφαλτές-βασανιστές, το ανέβασαν στο Indy και το έκαναν θέμα. Από το Indymedia το πήραν τα κανάλια, αλλά μετά την πρώτη φορά η πηγή δεν αναφέρθηκε ξανά. Βλέπετε, δεν τους βολεύει να οικούγεται ότι μια ειδηση που έκανε το γύρο του κόσμου είχε ως πηγή της ένα μη εμπορευματοποιημένο μέσο πληροφόρησης-αντιπληροφόρησης.

◆ Πάνω από 120 «λαθρομετανάστες» έφτασαν στη Σύμη μέσα στη βδομάδα που πέρασε, προερχόμενοι από Συρία, Λίβανο, Παλαιστίνη, Αφγανιστάν και Ιράκ, σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία. Τις ίδιες μέρες, μεγάλο κύμα έφτανε και σε άλλα νησιά της Δωδεκανήσου. Οι κάτοικοι της Σύμης έσπευσαν και πάλι να προσφέρουν ειδή πρώτης ανάγκης, νερό και τρόφιμα, ενώ και τρόποροι πάντα μέσω της προσφοράς της τροπολογίας. Πώς λέμε στην πόλη «μέσω» και «πάσσο» ταυτόχρονα. Μεγάλε, τι πίνεις και δε μας δίνεις;

◆ Ο αβεροφικός (σκληρός δειξιός σαν να λέμε) Σ. Χατζη-

τερες περιπτώσεις- καλή. ◆ Μόνο ο τεράστιος, ο ανεπανάληπτος Βαγγέλης Αντώναρος θα μπορούσε να κάνει αυτή τη δήλωση: «Ο κ. Μπασιάκος έκανε στη Βουλή μια σύνθετη πρόταση, που περιείχε και μια προσφορά απόσυρσης της τροπολογίας και που παρουσίαζε αυτούς που ευθύνονται για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί! Δηλαδή, ο Μπασιάκος κατέθεσε μια τροπολογία και την ίδια στην πρόσφατη προσόμορφη της τροπολογίας. Πώς λέμε στην πόλη «μέσω» και «πάσσο» ταυτόχρονα. Μεγάλε, τι πίνεις και δε μας δίνεις;

◆ Ο αβεροφικός (σκληρός δειξιός σαν να λέμε) Σ. Χατζη-

του, να αφυπνίσει συνειδήσεις για το ζο-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

φερό μέλλον του πλανήτη και να καλέσει σε σωτήρια δράση, εδώ και τώρα, διόλος τους κατοίκους του». Οι χαρακτηρισμοί ανήκουν στον Γιώργο Βότση, τον άλλοτε... «συνομιλητή της τρομοκρατίας», που πλέον σιτίζεται στην αυλή εφοπλιστών και οιστών πολιτικών, κηρύσσοντας την υπεροχή της αστικής δημοκρατίας. Αξιος ο μισθός του (ή μάλλον το παντεσπάνι του).

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το ΚΚΕ δεν περιορίζεται στο ΑΝΤΙ, στο ΑΝΤΙΘΕΤΑ, στο ΕΝΑΝΤΙΟΝ. ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΘΕΤΗΣ ΕΧΕΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΑΛΗΣ ΜΕ ΑΜΕΣΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΑ ΤΟ ΛΑΟ, ΠΟΥ ΕΠΕΞΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΥΝΕΧΟΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΕΞΕΛΙΞΙΣ. Συνδυάζει αρμονικά την διεκδίκηση άμεσων αιτημάτων των εργαζομένων με την πρόταση εξουσίας που μπορεί να ενώσει την εργατική τάξη, τους αυτοαπασχολουμένους, την φτωχή αγροτιά, διόλους εκείνους που έχουν συμφέρον να φύγουν από την μέγγενη των αστικών κομμάτων, που θέλουν λαϊκή εξουσία, ανεξάρτητα αν συμφωνούν στο ζήτημα του σοσιαλισμού με το ΚΚΕ. Η λαϊκή ενότητα και συνεργασία δεν είναι αυτοσκοπός αλλά ο δρόμος για την χειραφέτηση από την πολιτική και τα κόμματα που υπηρετούν το κεφάλαιο. Δίχως εναλλακτική πρόταση εξουσίας δεν μπορεί σήμερα το παραχωρήσεις. Αλέκα Παπαρήγα

φεται και εξαρτάται από την ανικανότητά της και τη μικρότητά της.

Αλέκος Αλαβάνος

«Δέκα χρόνια θα χρειαστούμε για να νικήσουμε στο Ιράκ», δήλωσε ο εκεί επικεφαλής των αμερικανικών δυνάμεων κατοχής, στρατηγός Πετρέου. «Δέκα χρόνια», λένε τώρα αυτοί (οι ιδιοί) που έλεγαν ότι θα απαγκιστρωθούν απ' τα μέτωπα της περιοχής σε ένα-δύο χρόνια το πολύ. Και τι σήμαινε άροτρε τότε «απαγκιστρωση»; Και τι σήμαινε «πρακτοποίηση του πολέμου»; Τίποτα, τζουφέρες κουβέντες για κατανάλωση μεταξύ φαν των Δημοκρατικών (πα-

γκοσιών), πρακτόρων και απλών ηλιθίων. «Δέκα χρόνια» για να «νικήσουν» ή μήπως για να φύγουν κυνηγημένοι;

Στάθης (Ελευθεροτυπία)

Ο πρωθυπουργός Κώστας Καραμανής τείνει τελικά να μετατραπεί σε... φανόμενο. Στον πράττο πρωθυπουργό στην ιστορία της χώρας που διοικεί με... συναισθήματα και όχι με πο

■ Υποκριτές και καρπαζο-εισπράκτορες

Να συμφωνήσουμε ότι ο Ευ. Μπασιάκος είναι ο καρπαζο-εισπράκτορας της κυβερνητικής παρέας. Δεν είναι ο μόνος, άλλωστε. Επεξεργάστηκε μια δασοκτόνο τροπολογία, στο ίδιο μήκος κύματος με παλιότερη ρύθμιση που είχε κάνει ο Δρυς επί κυβέρνησης Σημίτη, η οποία φέρνει ψήφους από καταπατητές που έχουν χτίσει σε δασικές εκτάσεις. Τη συζήτηση με τον Αλογοσκούφη, ενημέρωσε το μέγαρο Μαξίμου, πήρε το «οκέι» και την προώθηση σε ένα εντελώς άσχετο νομοσχέδιο (για τον τελωνειακό κώδικα) και μάλιστα Παρασκευή, για να 'χουν κλείσει οι εφημερίδες. Στο τέλος, αναγκάστηκε να την αποσύρει και να φάει τη χλαπάτσα μόνος του.

Οχι, όμως, να κρύβονται υποκριτικά πίσω από το Μπασιάκο όλοι οι άλλοι. Ο Καραμανής, πρώτος και καλύτερος, που ενέκρινε την τροπολογία. Ξελογγιάστηκαν οι δασολόγοι να φωνάζουν για μέρες, αλλά μόνο όταν κάποιες εφημερίδες πήγαν να του χαλάσουν τη φιέστα με τον Άλ Γκορ έδωσε εντολή για απόσυρση. Το ίδιο και ο Σουφλίας, που αντέδρασε με... σύνδρομο Ραν Ταν Πλαν (μια βδομάδα μετά την κατάθεση της τροπολογίας «θυμήθηκε» ότι δεν την έχει υπογράψει και άδειασε μεγαλοπρεπέστατα τον Μπασιάκο με δήλωση). Και τι να πεις για τον Αλογοσκούφη, που έσπεισε μέσω «κύκλων» να... διευκρινίσει ότι ο ίδιος για τυπικούς μόνο λόγους συνυπέγραψε τη (ν')τροπολογία. Δεν ξέρουμε για το «άλλο», αναρωτιόμαστε όμως αν (και) την υπογραφή του τη βάζει όπου να 'ναι. Και μην ξεχνάμε, ότι του υπουργείου του ήταν το νομοσχέδιο στο οποίο τσονταρίστηκε η εντελώς άσχετη τροπολογία Μπασιάκου.

Τέλος, εκείνο που πρέπει να επισημανθεί και πάλι (τονίστηκε και στο σχετικό ρεπορτάριο στο προηγούμενο φύλλο της «Κ») είναι πως ο Μπασιάκος δήλωσε ότι αποσύρει την τροπολογία, η κυβέρνηση όμως δεν παραιτείται από την πρόθεσή της να επαναφέρει αυτή τη ρύθμιση.

Και βέβαια, δεν πρέπει να παραλείψουμε την αναφορά στην υποκρισία του ΠΑΣΟΚ. Το κόμμα που έχει ψηφίσει τον απαίσιο δασοκτόνο νόμο, που οδηγεί σε αποχαρακτηρισμό εκατομμυρίων στρεμμάτων δασών και δασικών εκτάσεων, για λόγους καθαρά αντιπολιτευτικών δεν προσέφερε τη συναίνεση που παρασκήνιακά ζήτησε ο Μπασιάκος. Για να μη χρωματιστεί γαλάζιο το ρουσφέτι στους καταπατητές.

Για τον πελάτη-Ψηφοφόρο

Από το hard rock στο soft rock. Τούτη τη βδομάδα δεν είχαμε «Σικελού» και «κανακάρηδες», αλλά «σοβαρή πολιτική αντιπαράθεση», σύμφωνα με τους κανόνες της parliamentary correct συμπεριφοράς. Για την άλλη εβδομάδα δεν ξέρουμε, μπορεί να γυρίσουμε και πάλι σε hard καταστάσεις. Μέχρι και σε heavy metall ή thrash. Άλλωστε, και στα δυο στρατόπεδα που συγκρούονται για την κυβερνητική εξουσία, υπάρχουν μοντέρνοι άνθρωποι, που γνωρίζουν καλά τα σύγχρονα μουσικά ρεύματα.

Δεν αναφέρομαστε στα πολιτικά στελέχη. Αυτά έχουν το ρόλο του ηθοποιού σε παραστάσεις που άλλοι σχεδιάζουν. Κι αν καμιά φορά ζεφύγουν από το σενάριο και αυτοσχεδιάσουν, τα επιτελεία τα επαναφέρουν στην τάξη. Αναφέρομαστε στα εκλογικά επιπτελεία, στα οποία κυρίαρχο ρόλο διαδραματίζουν οι ειδικοί του πολιτικού μάρκετινγκ. Γιατί οι εκλογές πλέον είναι πρωτίστως πολιτικό μάρκετινγκ, πρωτίστως εικόνα. Target group είναι οι ψηφοφόροι-πελάτες («πελαστεες μου», που έλεγε και ο Βέγγος). Οι οποίοι χωρίζονται σε μικρότερα target groups. Ο καλός επιπλέγχης-διαφριστής βλέπει τις ανάγκες των διάφορων groups, τις «μετράει» με εβδομαδιαίες «στοχευμένες» δημοσιοπήσεις και προσάρμοζει το «προϊόν» σ' αυτές.

Μιλάμε, βέβαια, για ψεύτικες ανάγκες. Διαμορφωμένες έντεχνα, με αφαίρεση των βασικών στοιχείων από τις βασικές ανάγκες και προσθήκη μπόλικης «χρυσόσκονης». Πώς βλέπεις μια διαφρίμιση για το τάδε πανίσχυρο απορρυπαντικό, που καθαρίζει αικόμια και λαδομπογιά από σακάκι, το αγοράζεις κατοχαρούμενος και συνειδητοποιείς ότι το μόνο αποτέλεσμα ήταν να μεγαλώσει το λεκέ γύρω από τη λαδομπογιά; Κάτι τέτοιο.

Με τον ίδιο τρόπο διαμορ-

φώνεται και το πλαίσιο της κομματικής αντιπαράθεσης; Μας δείχνει η δημοσκόπηση ότι χάνουμε προς Καρατζαφέρη; «Φορτώνουμε» με μπόλικες δόσεις τρομολογγείς και ανασφάλειας, ρίχνουμε και μερικές εθνικιστικές κορώνες και ξαναμετρόμεις για να δούμε το αποτέλεσμα. Δείχνει η δημοσκόπηση ότι οι βρισιές δεν αποδίδουν; Το γυρίζουμε στο ήπιο και επιλέγουμε μικρές συνάξεις όπου ο αρχηγός μιλά σε προσωπικό τόνο και το προφίλ του αναδίδει πραότητα και ηπιότητα. Μας βαραίνει ακόμα το παρελθόν μας; Τον βάζουμε να κάνει ρητή καταδίκη του και τα παπαγαλάκια παίρνουν εντολή να ρίξουν το βάρος σ' αυτή ειδικά τη δήλωση.

Ετοι μέντον πάντοτε; Οχι,

δεν ήταν πάντοτε έτοις. Εξηγούμαστε στην τάξη. Αναφέρομαστε στα εκλογικά επιπτελεία, στα οποία κυρίαρχο ρόλο διαδραματίζουν οι ειδικοί του πολιτικού μάρκετινγκ. Γιατί οι αποφέρομαστε στα περιπτελέας της παντού, μη τυχόν και παρεξηγηθόμεις (μη τυχόν και θεωρηθόμει νοοταλογίη της «καθαρής πολιτικής» και εχθροί της «απαξιώσης της πολιτικής»). Η ουσία, ο πυρήνας της αστικής πολιτικής είναι ένας σκοπός: να εξασφαλίζει τη σταθερότητα του συστήματος, οργανώνοντας τις συμμαχίες της αστικής τάξης με τις εργαζόμενες-εκμεταλλευμένες τάξεις και στρώματα της κοινωνίας. Να εξασφαλίζει, δηλαδή, τη συναίνεση-ενσωμάτωση. Ο σκοπός παραμένει πάντοτε ο ίδιος, επομένως η ουσία, ο πυρήνας της αστικής πολιτικής δεν αλλάζει. Εκείνο που αλλάζει είναι τα εργαλεία, τα μέσα με τα οποία επιτυχάνεται ο επιδιώκομενος σκοπός. Επειδή, όμως, η ουσία παραμένει καλά κρυμμένη, ενώ εκείνα που φαίνονται είναι τα μέσα, μια ριζική αλλαγή στα μέσα εμφανίζεται ως μετάλλαξη της πολιτικής, ενώ κάτι τέτοιο δεν ισχύει.

Εκείνο που αλλάζει είναι τα εργαλεία, τα μέσα με τα οποία επιτυχάνεται ο επιδιώκομενος σκοπός. Επειδή, όμως, η ουσία παραμένει καλά κρυμμένη, ενώ εκείνα που φαίνονται είναι τα μέσα, μια ριζική αλλαγή στα μέσα εμφανίζεται ως μετάλλαξη της πολιτικής, ενώ κάτι τέτοιο δεν ισχύει.

Αν πάρουμε τα 33 χρόνια από την πτώση της χούντας, τη μόνη σχετικά μακρά περίοδο που στην Ελλάδα λειτούργησε ομαλά το αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα, μπορού-

με να διακρίνουμε, αδρά, τρεις περιόδους της αστικής πολιτικής. Η πρώτη περίοδος έκεινα το 1974 και οι οικολογίες που δεν έχει καμιά σχέση με τον πατέρα. Είναι οι εποχές που υπαγορεύουν τα μέσα της αστικής πολιτικής και διαμορφώνουν τα γηγετικά πολιτικά πρότυπα.

Είναι οι εποχές που

κανένα πρότυπο διατελέσει κανένα υφυπουργός, ο Κ. Καραμανλής, έτσι κατέστη «αυριανός πρωθυπουργός» ο υιός Παπανδρέου που δεν έχει καμιά σχέση με τον πατέρα. Είναι οι εποχές που υπαγορεύουν τα μέσα της αστικής πολιτικής και διαμορφώνουν τα γηγετικά πολιτικά πρότυπα.

Είναι οι εποχές που

κάνουν λειτουργιών του συστήματος. Οχι μόνο αφήνουν ανεκμετάλλευτες τις ευκαιρίες για μια γραμμή συνολικής ρήξης με τη συστηματική πολιτική, αλλά καταθέτουν και το δικό τους οβολό στο ταμείο της σταθερότητας του συστήματος, ως αποτέλεσμα της εποχής που επιστρέφουν τις γηγετικές αντιπροσώπους στην πολιτική.

Εκείνος που θέλει να τραβήξει μια διακριτή διαχωριστική γραμμή με την αστική πολιτική και να αγωνιστεί όχι για την «ανάσταση της πολιτικής», αλλά για την ανασύνταξη της επαναστατικής πολιτικής, πρέπει να ξέρει ποιό και πότε πρέπει να τραβήξει αυτή τη γραμμή. Οταν σέρνεσαι σαν μαΐντανός στις εκλογές του πολιτικού μάρκετινγκ, τη διαχωριστική γραμμή την τραβάς μόνο στη φαντασία σου.

■ Η κυβέρνηση πίσω από το σκάνδαλο του Αρείου Πάγου

Μούγκα στη στρογύκα. Τσιμουδιά ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, τσιμουδιά και ο αρμόδιος υπουργός Δικαιοσύνης, που έπρεπε να θεωρείται κακή έξιλη. Εξάλλου, πρόκειται για αντικειμενικό γεγονός. Δυστυχώς, όμως, στον ευρύτερο ανατρεπτικό χώρο (τουλάχιστον όπως αυτοπροσδιορίζεται) υπάρχουν δυνάμεις που αδυνατούν να ανατρέψουν την απορία της εργαζομένης πολιτικής της ομάδας του Κεδίκογλου, που με περισσότερο θράσος δεν δύστασε να παραδεχτεί ότι στην πρόσφατη απόφαση της Ολομελείας του ανώτατου αιγαρωτικού δικαστήριου, με την οποία ενταφιάστηκε το δίκαιο αίτημα των συμβασιούχων, τρεις δικαστές δεν πήραν μέρος στη διάσκεψη και ψήφισαν... τηλεφωνικά. Φυσικά, ψήφισαν υπέρ της πρότασης Κεδίκογλου, που «όλως τυχαίως» ταυτίζεται με τη θέση της κυβέρνησης και αναιρεί προηγούμενη απόφαση του Αρείου Πάγου. Αν η άποψη τους ήταν με τη μειοψηφία, φυσικά και δεν θα τους επιτρέπονταν να ψηφίσουν τηλεφωνικά.

Η «ανεξάρτητη Δικαιοσύνη» για μια φορά ακόμη απέδειξε ότι αποτελεί όχι θεραπαινίδα, αλλά γκόμενα της πολιτικής εξουσίας. Μ

Οι φτωχοί αγρότες -καπνοπαραγωγοί, σταροπαραγωγοί- βιώνουν στο πετσό τους τις συνέπειες της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), που άρχισε να εφαρμόζεται από το 2006. Η νέα ΚΑΠ ψηφίστηκε σε δύο δόσεις, με κοινή βάση. Στην πρώτη δόση (Ιούλιος 2003) υπουργός Γεωργίας ήταν ο Γ. Δρυς του ΠΑΣΟΚ, ενώ στη δεύτερη δόση (Απρίλιος 2004) υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τσιτουρίδης. Τσιτουρίδης και Μπασιάκος (υφυπουργός τότε) πανηγύριζαν για την «επιτυχημένη διαπραγμάτευση» τους, στη συμφωνία για τα τρία μεσογειακά προϊόντα (καπνό, ελαιόλαδο, βαμβάκι).

Τώρα, με την κατακόρυφη πτώση τόσο της καλλιεργούμενης έκτασης όσο και της παραγωγής καπνού, ο λαϊστατός Ε. Μπασιάκος έχει καταπείτη γλώσσα του και ψάχνει να βρει άλλους τομείς για να πανηγυρίσει για την πολιτική του. Εδώ και κάποιο διάστημα, συχνά-πυκνά με ανακοινώσεις του πανηγυρίζει για τις μεγάλες αυξήσεις στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων, τις οποίες συνδέει με την πολιτική της κυβέρνησής του. Οπως όμως θα δούμε, είχαμε ταυτόχρονα μεγάλες εισαγωγές αγροτικών προϊόντων, που χειροτερεύουν το ήδη ελειμματικό εμπορικό ισοζύγιο αγροτικών προϊόντων και εφοδίων. Θα δούμε ακόμα, ότι σε μερικά προϊόντα, όπως τα λιπάσματα, η αύξηση ήταν συγκυριακή και δεν είχε καμιά σχέση με την πολιτική που ασκήθηκε στο συγκεκριμένο τομέα.

Με στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας (ΕΣΥΕ) για το ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων φτιάχνει τους τρεις πίνακες που δημοσιεύουμε. Δεν νομίζουμε ότι μας διέφυγε κάποιο σημαντικό αγροτικό προϊόν, το οποίο θα άλλαζε σημαντικά το ισοζύγιο.

Από τον Πίνακα 3 διαπιστώνουμε, (συνυπολογίζοντας και τα αποτελέσματα συγκυριών), ότι το εμπορικό έλλειμμα μέσα σε τρία χρόνια αυξήθηκε κατά 724,23 εκατ. ευρώ (από 1367,73 έφτασε στα 2091,93 εκατ. ευρώ).

Στο εμπόριο φρουτών και λαχανικών, που αποτελούν το βαρύ πυροβολικό της Ελλάδας, αυξήθηκαν και οι εξαγωγές και το εμπορικό πλεόνασμα. Το 2003 οι εξαγωγές και οι εισαγωγές ανήλθαν αντίστοιχα σε 919,67 και 587,82 εκατ. ευρώ, δημιουργώντας πλεόνασμα 331,85 εκατ. ευρώ. Το 2006 οι εξαγωγές ήταν 1198,19 εκατ. ευρώ (αύξηση κατά 278,52 εκατ. ευρώ) και οι εισαγωγές 648,96 εκατ. ευρώ. Εποικοδομήθηκε η αύξηση σε 549,23 εκατ. ευρώ και ανήλθε σε 587,82 εκατ. ευρώ. Μπορούμε να μιλήσουμε για επιτυχημένη πολιτική, στηριζόμενοι μόνο σ' αυτό το στοιχείο; Θα μπορούσαμε να το κάνουμε, σε αντανακλαστικό τρόπο, στην πολιτική της ΕΕ για την αύξηση της εξαγωγής καπνού, κατεργασμένου (σ' αυτόν την συμπεριλαμβάνονται τα τσιγάρα) και ακατέργαστου, έκαναν κοιλιά, το 2005 ανήλθαν στα επίπεδα του 2003 και ξανάπεσαν το 2006 κάτω από τα επίπεδα του 2003 και του 2005. Από τον Πίνακα 1 διαπιστώνουμε, ότι οι εισαγωγές την περίοδο 2003-2006 αυξάνονται, αργά μεν αλλά σταθερά, από 278,95 σε 310,42 εκατ. ευρώ. Ο Ε. Μπασιάκος και η κυβέρνησή του παρέλαβαν από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θετικό εμπορικό ισοζύγιο στον καπνό, δεν συνέβη. Το 2003, τρεις χώρες της ΕΕ (Γερμανία, Βρετανία και Ιταλία) εισήγαγαν εληνικά φρουτά και λαχανικά αξίας 399,48 εκατ. ευρώ, ενώ το 2006 οι εισαγωγές τους ήταν αξίας 502,83 εκατ. ευρώ. Οι αυξήσεις στις εξαγωγές φρουτών και λαχανικών, λοιπόν, δε μπορούν να συνδεθούν με την πολιτική της «νέας διακυβέρνησης» και μάλιστα σε αντιδιαστολή με την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Ας δούμε τα τρία μεσογειακά προϊ-

■ Οι «επιτυχίες» της αγροτικής πολιτικής της κυβέρνησης

Καταστροφικές συνέπειες για φτωχούς αγρότες και εργαζόμενους

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	2003	2004	2005	2006
Ζώντα ζώα	80.11	88.50	88.66	86.86
Κρέατα και παρασκευάσματα κρέατος	812.90	844.29	961.17	1119.95
Γαλακτοκομικά και αυγά	608.05	618.60	633.73	663.64
Ψάρια (εκτός θαλασσασ) και παρασκευάσματα	334.19	334.95	354.92	386.00
Δημητριακά και παρασκευάσματα	450.90	479.78	449.12	508.98
Φρούτα και λαχανικά	587.82	644.08	623.51	648.96
Ζάχαρη, παρασκευάσματα και μέλι	66.53	141.20	119.65	142.86
Καφές, κακάο, τσάι, μπαχαρικά	251.29	249.51	259.76	286.71
Ζωοτροφές (χωρίς ανάλεστα δημητριακά)	248.09	254.34	252.52	286.07
Διάφορα προϊόντα διατροφής και παρασκευάσματα	228.02	250.43	251.91	279.05
Ποτά	326.58	363.33	396.79	408.56
Καπνός ακατέργαστος και κατεργασμένος	278.95	289.15	296.09	310.42
Βαμβάκι	11.35	7.15	7.99	5.92
Ελαιόλαδο	11.76	26.62	11.74	11.27
Λιπάσματα	95.85	94.71	93.19	93.31
Λάδια και λίπη ζωικής προέλευσης	5.79	8.49	12.32	14.00
ΣΥΝΟΛΟ	4398.18	4655.13	4813.27	6052.56

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ	2003	2004	2005	2006
Ζώντα ζώα	2.34	2.81	3.33	3.59
Κρέατα και παρασκευάσματα κρέατος	24.70	25.19	32.15	34.31
Γαλακτοκομικά και αυγά	150.68	179.09	177.05	211.40
Ψάρια (εκτός θαλασσασ) και παρασκευάσματα	306.09	338.73	365.58	423.61
Δημητριακά και παρασκευάσματα	175.71	148.20	231.29	230.13
Φρούτα και λαχανικά	919.67	920.27	1082.51	1198.19
Ζάχαρη, παρασκευάσματα και μέλι	33.15	25.83	49.00	92.04
Καφές, κακάο, τσάι, μπαχαρικά	28.55	27.63	24.72	21.05
Ζωοτροφές (χωρίς ανάλεστα δημητριακά)	24.58	28.49	30.12	31.70
Διάφορα προϊόντα διατροφής και παρασκευάσματα	62.24	65.38	78.40	87.81
Ποτά	135.73	136.45	131.99	135.11
Καπνός ακατέργαστος και κατεργασμένος	425.66	358.47	427.15	373.10
Βαμβάκι	346.81	312.87	278.34	329.42
Ελαιόλαδο	285.48	135.69	374.23	456.12
Λιπάσματα	108.34	106.56	114.95	331.54
ΣΥΝΟΛΟ	3030.45	2812.64	3402.56	3960.00

ΠΙΝΑΚΑΣ 3 ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΙΣΟΖΥΠΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ (σε εκατ. ευρώ)			
2003	2004	2005	2006
1367.73	1842.49	1410.71	2091.96

όντα, ξεκινώντας από τον καπνό (κατεργασμένο και ακατέργαστο). Σύμφωνα με τον Πίνακα 2, το 2004 οι εξαγωγές καπνού, κατεργασμένου (σ' αυτόν την συμπεριλαμβάνονται τα τσιγάρα) και ακατέργαστου, έκαναν κοιλιά, το 2005 ανήλθαν στα επίπεδα του 2003 και ξανάπεσαν το 2006 κάτω από τα επίπεδα του 2003 και του 2005. Από τον Πίνακα 1 διαπιστώνουμε, ότι οι εισαγωγές την περίοδο 2003-2006 αυξάνονται, αργά μεν αλλά σταθερά, από 278,95 σε 310,42 εκατ. ευρώ. Ο Ε. Μπασιάκος και η κυβέρνησή του παρέλαβαν από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θετικό εμπορικό ισοζύγιο στον καπνό, δεν συνέβη. Το 2003, τρεις χώρες της ΕΕ (Γερμανία, Βρετανία και Ιταλία) εισήγαγαν εληνικά φρουτά και λαχανικά αξίας 399,48 εκατ. ευρώ, ενώ το 2006 οι εισαγωγές τους ήταν αξίας 502,83 εκατ. ευρώ. Οι αυξήσεις στις εξαγωγές φρουτών και λαχανικών, λοιπόν, δε μπορούν να συνδεθούν με την πολιτική της «νέας διακυβ

■ Νιγηρία

Γενική απεργία διάρκειας

Ηζωή στις πόλεις της Νιγηρίας έχει κυριολεκτικά παραλύσει από τη γενική απεργία διάρκειας που ξεκίνησε από τα συνδικάτα στις 20 Ιουνίου. Οι δημόσιες υπηρεσίες, οι επιχειρήσεις, οι τράπεζες και τα σχολεία έχουν κλείσει. Στην απεργία συμμετέχουν επίσης οι εργαζόμενοι στις δημόσιες συγκοινωνίες και στα ταξί, καθώς και το προσωπικό στον πετρελαϊκό τομέα.

Οι απεργοί απαιτούν από την κυβέρνηση να πάρει πίσω

την αύξηση στη φορολογία και στην τιμή των καυσίμων καθώς και την απόφαση πώλησης των δύο κρατικών διυλιστηρίων από τον προηγούμενο πρόεδρο Ολουσέγκου Ομπασάνιο τις τελευταίες μέρες της θητείας του σε δύο καπιταλιστές του στενού του περιβάλλοντος. Με τις νέες αυξήσεις, η τιμή του πετρελαίου ανέβηκε από τα 65 Ναϊρά (55 σεντς του δολαρίου) στα 75 και ακολούθησε ο διπλασιασμός της τιμής του εισιτηρίου στα μέσα μεταφοράς σε

αρκετές περιοχές.

Ο νεοεκλεγείς πρόεδρος Ουμάρο Γιαφ Αντούα ανακάλεσε ήδη την απόφαση για αύξηση της φορολογίας κατά 5%, περιόρισε την αύξηση στα καύσιμα από 75 σε 70 Ναϊρά και υποσχέθηκε να επανεξετάσει τη συμφωνία πώλησης των δύο κρατικών διυλιστηρίων. Ομως τα συνδικάτα απαιτούν πλήρη ανάληση της αύξησης, κάτω από την πίεση της λαϊκής οργής, γιατί ο Νιγηριανός λαός θεωρεί αναφαίρετο δικαίωμά του

τα φτηνά καύσιμα, που αποτελεί άλλωστε το μοναδικό όφελος που καρπώνεται από την εκμετάλλευση του μαύρου χρυσού της χώρας του, της μεγαλύτερης πετρελαιοπαραγωγού χώρας στην Αφρική. Γ' αυτό και μέχρι τώρα, κάθε κυβερνητική προσπάθεια να μειώσει την επιδότηση των καυσίμων και να επιβάλλει αυξήσεις στην τιμή τους συναντά μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις και ακυρώνεται.

■ Γαλλία

Οινοπαραγωγοί «τρομοκράτες»

Πριν από ένα μήνα περίπου, έφτασε στο Γαλλικό τηλεοπτικό κανάλι 3 μια βίντεοταίνια, στην οποία 7 άντρες με μαύρες κουκούλες στο κεφάλι έδιναν προθεσμία μέχρι τις 17 Ιουνίου στο Γάλλο πρόεδρο να ανεβάσει την τιμή του κρασιού, διαφρετικά θα χυθεί αίμα. Το μήνυμα δεν προερχόταν από την Αλ-Κάντα, αλλά από την CRAV (Περιφερειακή Επιπροπή Δράσης Οινοπαραγωγών), μια οργάνωση ριζοσπαστών αγροτών από την περιφέρεια Λογκεντόκ – Ρουσιγόν στη Νότια Γαλλία. Το τελεσίγραφο έληγε, καθόλου τυχαία, την ημέρα που συμπλήρωνταν 100 χρόνια από την τελευταία μεγάλη εξέγερση το 1907 των οινοπαραγωγών στην περιοχή, η οποία έληξε με την επέμβαση του στρατού, από τα πυρά του οποίου είχαν σκοτωθεί έξι διαδηλωτές.

Η περιοχή Λογκεντόκ – Ρου-

σιγόν είναι μία από τις μεγαλύτερες οινοπαραγωγικές περιοχές στον κόσμο, με περισσότερα από 2 εκατομμύρια στρέμματα φυτεμένα με αμπελια. Ομως ο ανταγωνισμός που αντιμετωπίζει η μεγάλη ντόπια παραγωγή κρασιού από τις εισαγωγές και η κερδοσκοπία των μεσαζόντων έχουν προκαλέσει τη μείωση κατά 40 – 50% του εισοδήματος των οινοπαραγωγών, με αποτέλεσμα πολλοί να αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα επιβίωσης. Η Γαλλική κυβέρνηση προτίνει να ξεριζωθούν πάνω από ένα εκατομμύριο στρέμματα με αμπελια για να μειωθεί η παραγωγή κρασιού, τα περισσότερα από τα οποία βρίσκονται στην περιοχή Λογκεντόκ – Ρουσιγόν. Ομως οι οινοπαραγωγοί απορρίπτουν αυτή τη λύση και η CRAV δηλώνει ότι «θα την πλεμήσει με κάθε μέσο, όπως η Γαλλική Αντίσταση πολέμησε τους Ναζί στη Νότια Γαλλία»

Αξιωματικοί της αστυνομίας από την περιοχή και άλλοι πολιτικοί αναλυτές και τοπικοί οικονομικοί παράγοντες προειδοποιούν την κυβέρνηση να μη θεωρεί τη CRAV μια μικρή ομάδα γραφικών τύπων, αλλά να πάρει στα σοβαρά τις απειλές τους, γιατί η δράση τους δέχνει ότι δε μένουν στα λόγια. Ήδη τοπικά καταστήματα και σούπερμαρκετ που πουλούν κρασιά εισαγωγής με μικρούς εκρηκτικούς μηχανισμούς και σε άλλα έχουν γραφεί συνθήματα που υπογράφονται από την CRAV. Η οργάνωση επίσης πυροβόλησε και απήγαγε τουλάχιστον ένα φορτηγό που μετέφερε κρασιά εισαγωγής, ενώ πολλοί προβλέπουν ότι οι επιθέσεις θα συνεχιστούν, αν η κυβέρνηση δεν ανταποκριθεί στα αιτήματά τους, που είναι και αιτήματα του αγροτικού πληθυσμού όλης της περιοχής. Η οργή και η απελπισία των οινοπαρα-

γωγών έχουν φτάσει σε σημείο έκρηξης, γι' αυτό και οι περιοστεροί, ακόμη κι αν διαφωνούν με τα μέσα πάλης που χρησιμοποιεί η CRAV, τη βλέπουν με συμπάθεια.

Αλλωστε, οι κινητοποιήσεις των οινοπαραγωγών στην περιοχή είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Πριν από δύο χρόνια, είχαν γίνει μαζικές και βίαιες κινητοποιήσεις των οινοπαραγωγών, που είχαν αναγκαστεί να πουλήσουν την παραγωγή τους σε εξευτελιστικές τιμές. Κατά τη διάρκεια τους, έγιναν σφοδρές συγκρούσεις με την αστυνομία και οι διαδηλωτές έριξαν αυτοσχέδιες βόμβες σε δύο κυβερνητικά κτίρια. Την περασμένη χρονιά, πολλά βυτιοφόρα διανομέων στη νοτιοδυτική Γαλλία, που κατηγορούνταν ότι έριχναν τις τιμές κάνοντας μαζική εισαγωγή φτηνού κρασιού από την Ισπανία, καταστράφηκαν.

Ο γάτος Νικολά και οι μωρές παρθένοι

Εν πέρασε ούτε μήνας από τις προεδρικές εκλογές της Γαλλίας και στο πολιτικό λεξιλόγιο της χώρας εμφανίστηκε ένας νέος όρος: «σαρκοζισμός». Ορος που ουδέποτε είχε χρησιμοποιηθεί προηγούμενα και με πολιτικό περιεχόμενο εντελώς διαφορετικό απ' αυτό που αποδιδόταν στον Νικολά Σαρκοζί έως και την Κυριακή του δεύτερου γύρου των προεδρικών εκλογών.

Οπως οι γνωρίζουμε, έως τότε ο Σαρκοζί περιβαλλόταν από τους πολιτικούς του αντιπάλους με ένδυμα δαιμονικό. Σ' αυτόν προσωποποιούνταν όλα τα δεινά που θα υπέφερε ο γαλλικός λαός έτσι και του έδινε την εξουσία. Οπως ακριβώς στις προηγούμενες εκλογές τα ίδια δεινά προσωποποιούνταν στον Λεπέν, με αποτέλεσμα να κερδίσουν τότε ο Σιράκ και ο Σαρκοζί μια άνετη προεδρική νίκη. Την επαύριο των εκλογών, όμως, με μια κίνηση ΜΑΤ, ο (προικισμένος όπως δείχνει) συντηρητικός πολιτικός έστειλε όλο το «αντι-σαρκοζί μέτωπο» για βρούβες. Σχημάτισε μια 15μελή κυβέρνηση προσφέροντας 4 υπουργίες σε στελέχη της «Αριστερά». Ετοι, η προεκλογική μυθολογία διελύθη εις τα εξ ανων συνετέθη.

Τότε είναι που καθιερώθηκε ο όρος «σαρκοζισμός», κατ' αναλογία του «γκαλισμός», για να υποδειξεί ότι ο Σαρκοζί νοθεύει το πολιτικό παιχνίδι, λεγλατεί την «Αριστερά» από στελέχη και θέλει να συγκεντρώσει στα χέρια του όλη την εξουσία. Ο προεκλογικός ογώνας για την εκλογή νέου κοινοβουλίου αποπολιτικοποιήθηκε εντελώς. Όλα άστα καταλόγιζαν στον Σαρκοζί πριν τις προεδρικές εκλογές ξεχάστηκαν και η «Αριστερά» το 'ρίζε στα παρακάλια προς τους ψηφοφόρους: Ψηφίστε μας για να μη συγκεντρώσει όλη την εξουσία ο Σαρκοζί, ψηφίστε μας για να υπάρξει αντιπολίτευση και να λειτουργήσει το σύστημα. Σ' ένα βαθμό τα παρακάλια εισακούστηκαν, αφού στο δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών το μεν Σοσιαλιστικό Κόμμα κατάφερε να διαπριθεί τις δυνάμεις του σε βουλευτές, το δε «Κομμουνιστικό» να διασωθεί εκλογικά, με μεγάλες όμως απώλειες. Ο Σαρκοζί, όμως, είχε ολοκληρώσει τη νίκη του. Κατάφερε να κερδίσει απόλυτη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, να ξεφορτωθεί τον Λεπέν (ούτε η κόρη του δεν εκλέχτηκε) και να ξεφτίλισε τον Μπαΐρο (έμεινε μόνο με 4 βουλευτές). Ετοι, δημιούργησε μια ευρεία προεδρική-κοινοβουλευτική συμμαχία, που περιλαμβάνει από σοσιαλδημοκράτες έως ακροδεξιούς.

Εμφανώς ανακουφισμένος από το δεύτερο γύρο ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος Φρανσουά Ολάντ διαπίστωσε ότι, αν και το κόμμα του Σαρκοζί «έχει σχεδόν πλήρως την εξουσία», «το γαλάζιο τσουνάμι δεν ήθελε» και οι Σοσιαλιστές «ανελήφθησαν». Η δε πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Ελιζαμπέτ Κιγκού εκτίμησε ότι οι Γάλλοι έδειξαν ότι «δεν θελουν να δώσουν όλη την εξουσία στον Νικολά Σαρκοζί». Βαθύτατες πολιτικές εκτιμήσεις, δεν νομίζετε; Τόσο πολιτικές που δεν λένε τίποτα για την πολιτική Σαρκοζί. Τους αρκεί που μοιράστηκε κάπως πιο δίκαια η τράπτουλα της εξουσίας.

Εκείνοι, όμως, που έχουν φάει τη μεγαλύτερη σφαλιάρα από τις εξελίξεις είναι οι εκπρόσωποι της πολύχρωμης Αριστεράς, οι σχηματισμοί της οποίας συνθίστηκαν με ποσοστά από 0,6% έως 2,1%. Αντί, όμως, αυτό να λειτουργήσει ως ένα ευεργετικό σοκ, αντί ν' αρχίσουν να αναφωτούνται μήπως τράβηξαν σε εντελώς λάθος σημείο τη διαχωριστική γραμμή, από τη σημείη της πολιτικής κακομοιριάς και του αικαλουθητισμού στην αστική πολιτική. Ο Ολιβιέ Μπεζανσόν (υποψήφιος της τροτοκιστικής LCR, που είχε πάρει 4% στις προεδρικές) δήλωσε ότι θέλει να δημιουργήσει νέο κόμμα, που θα συσπειρώσει την «εναλλακτική Αριστερά», ενώ άλλοι έχουν ζεκινήσει σχοινοτενείς συζητήσεις για το αν θα πρέπει να δημιουργήσου

Δε χωρούν ίσες αποστάσεις

«Στην αγκαλιά ΗΠΑ-ΕΕ ο Αμπάς». Μάλλον της έφυγε ο τίτλος της «Ελευθεροτυπίας», την περασμένη Τρίτη. Πέρα από προθέσεις, όμως, εκείνο που έχει σημασία είναι πως (και) αυτός ο τίτλος αποτύπωσε την πραγματικότητα. Αρκεί να δει κανείς ποιοι στηρίζουν σήμερα τον Μαχμούντ Αμπάς για να καταλάβει τι συμβαίνει στην Παλαιστίνη. Ο Μπους εξέφρασε πρώτος την υποστήριξή του («μια λογική φωνή ανάμεσα σε εξτρεμιστές», χαρακτήρισε τον Αμπάς). Αμέσως έσπευσε στην Ουάσιγκτον ο Ολμέρτ, για να πάρει γραμμή (βγαίνοντας από τη συνάντησή του με τον Μπους, επανέλαβε κι αυτός ότι «στηρίζει τον πρόεδρο Αμπάς»). Τα ίδια είχαν πει προηγουμένως οι πρόεδροι των πρετεριών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της ΕΕ, αλλά και των αντιδραστικών αραβικών καθεστώτων.

Η παγκόσμια αντίδραση συνασπίζεται γύρω από τον Αμπάς, που κατέργυπσε πραξικοπηματικά το παλαιστινιακό κοινοβούλιο και την κυβέρνηση στην οποία αυτό είχε δώσει ψήφιο εμπιστοσύνης (αλήθεια, οι υπέρμαχοι της «δημοκρατίας» και των «ανθρώπινων δικαιωμάτων» δεν το πρόσεξαν αυτό;) και διόρισε μια κυβέρνηση μαριονετών, με πρόεδρο ένα μεγαλοστέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας (ταιριαστό για το πόστο, οφείλουμε να ομολογήσουμε). Αστραφταν στα φλας των τηλεοπτικών συνεργείων και των φωτογράφων τα «επώνυμα» κοστούμια και οι χτυπητές γραβάτες (επώνυμες κι αυτές φυσικά) του Αμπάς και του Φαγιάντ, δημιουργώντας -και στο επίπεδο των συμβολισμών- την πιο χτυπητή αντίθεση με τα τριμμένα ρούχα της παλαιστινιακής φτωχολογιάς (ακόμα και εκείνων που στριμώχνονται στο πέρασμα του Ερέζ, για να φύγουν από τη Γάζα).

Αυτή η φτωχολογία είναι που ξεσπούθηκε. Αυτή η φτωχολογία είναι που απελευθέρωσε τη Γάζα από τους ανθρώπους του Αμπάς και του Νταχλάν, από τους συνεργάτες της CIA και των Σιωνιστών, από τα παράσιτα που θησαύρισαν κάνοντας εμπόριο με τον πόθο του Παλαιστινιακού λαού για εθνική αποκατάσταση. Δεν έχει σημασία τι γράφει η σημαία κάτω από την οποία ξεσπούθηκε. Σήμερα γράφει «Χαμάς», χτες έγραφε άλλο όνομα, αύριο ενδεχομένως να γράφει κάτι άλλο. Τα όπλα που απελευθέρωσαν τη Γάζα από τη δικτατορία των υποταγμένων παρασίτων είναι τα ίδια που πολεμούν τον σιωνιστή κατακτητή. Είναι τα όπλα της Αντίστασης που δεν ενταφιάζεται, αλλά επιμένει ακόμα και στις χειρότερες συνθήκες, δίνοντας και πάλι λάμψη στο φάρο που για περισσότερο από μισό αιώνα καταυγάζει την ανθρωπότητα.

Στην Παλαιστίνη δεν έχουμε έναν «θλιβερό εμφύλιο». Στην Παλαιστίνη έχουμε τη σύγκρουση (και με τα όπλα) των δυνάμεων της Αντίστασης με τις δυνάμεις της υποταγής και της σκλαβιάς. Κάθε προσδετικός άνθρωπος έχει χρέος να σταθεί αλληλέγγυος στις δυνάμεις της Αντίστασης και να εκφράσει αυτή του την αλληλέγγυη έμπρακτα, με κάθε πρόσφορο τρόπο. Η Παλαιστίνη είναι η πατρίδα μας και η Αντίσταση η συνείδησή μας.

■ Για τα «κουκιά»

«Τον Συνασπισμό των συμπαδών από παλιά. Πολλοί φίλοι μου είναι «συνασπιστές». Είχε δύο χαρακτηριστικά - αρετές. Από τις μέρες της παλιάς Ευρωπαϊκής Αριστεράς ακόμη. Αυτές ήσαν: η φιλοευρωπαϊκή του στάση και η κουλτούρα. Τώρα φαίνεται ότι τα απεμπολεί. Γιατί; Γητεύτηκε από τη βία. Πλαισογράφησε τον εαυτό του έτσι. Κάνει κακή εκτίμηση του συμφέροντός του. Δεν είναι όμως δική μου δουλειά να αξιολογώ τις μεταλλάξεις του Συνασπισμού. Εγώ σέβομαι το κόμμα, ως κοινοβουλευτικό κόμμα, και φυσικά αναγνωρίζω το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού του. Δεν μπορώ να τον δεχθώ όμως ως «φωλιά της βίας». Τελικός κριτής ο λαός».

Λίγες ώρες πριν ξεσπάσει ο σάλος με το βίντεο των πραιτόρων-βασανιστών του ΑΤ Ομόνοιας, ο Βύρων Πολύδωρας δηλώνει τα παραπάνω σε συνέπεια του στο «Έδνος» και βρίσκεται διπλά εκτελεμένος. Είναι όμως έτσι; Για σκεφτείτε το και διαφορετικά. Πρώτο, ο Πολύδωρας καταφέρνει να βρίσκεται σταθερά στην επικαιρότητα και να κερδίζει πόντους προεκλογικά. Δεύτερο, απευδύνεται στο ακροδεξιό ακροαστήριο της Β' Αδήνας και στους χιλιάδες σταυρούς από μπάσους και μπατσοοικογένειες, στοχεύοντας να βρεθεί ψηλά στη λίστα των εκλεγέντων βουλευτών και έτσι να διεκδικήσει συνέχιση της υπουργικής του καριέρας από άλλο πόστο. Μάλλον είναι η καλύτερη επιλογή γι' αυτόν στη σημερινή συγκυρία.

■ Γλίτσα

«Κατάφερε να μην χρειάζεται να εξηγεί κάθε φορά αν υπάρχει - και ποιος είναι - ο κοινός παρονομαστής στην καριέρα του πολιτικού και τη δράση του ακτιβιστή. Εχει

Αν η φωτογραφία αφορούσε γεγονότα που συνέβησαν στην Ελλάδα, θα συνοδευόταν από την εξής λέξη: «Κουκουλοφόροι επιτίθενται με αγριότητα και καταστρέφουν αστυνομικό λεωφορείο».

Αν δημοσιευόταν στο «Ριζοσπάστη», η λέξη θα ήταν η εξής: «Σε διατεταγμένη υπηρεσία, γνωστοί άγνωστοι κουκουλοφόροι καταστρέφουν αστυνομικό λεωφορείο,

λεωφορείο, προσφέροντας το πρόσχημα για την άγρια επίθεση της Αστυνομίας ενάντια στους ειρηνικούς διάδηλωτές».

Η φωτογραφία, μαζί με αρκετές ακόμη, ανάλογου περιεχομένου, μεταδόθηκε από τα διεθνή ειδησεογραφικά πρακτορεία με την εξής λέξη: «Διάδηλωτές, μέλη της Συνομοσπονδίας Συνδικάτων της Νότιας Κορέας, διαλύουν ένα αστυνομικό λεωφορείο, κατά τη διάρκεια διαδήλωσης κοντά στο Εθνικό Κοινοβούλιο στη Σεούλ, που είχε ως αντικείμενο τη διεκδίκηση καλύτερων συνθηκών εργασίας για τους εποχικούς εργαζόμενους».

Φυσικά, στον ελληνικό Τύπο δεν βρέθηκε θέση για τη δημοσίευση μιας έστω από το πακέτο αυτών των φωτογραφιών. Για ευνόητους λόγους, όπως αντιλαμβάνεστε...

μέση αμοιβή για τους εργαζόμενους με πλήρη απασχόληση διαμορφώμηκε στα 1.154 ευρώ, ενώ για τους εργαζόμενους με μερική απασχόληση δεν ξεπερνά τα 456 ευρώ». Η ειδηση δημοσιεύτηκε στην «Ημερήσια» (13.6.07) και τα στοιχεία πρόχροντα από το ΙΚΑ. Κατά τα άλλα, όπως επαναλαμβάνει συνεχώς ο Αλογοσκούφης, η χώρα έχει εισέλθει σε ένα κύκλο ευημερίας.

■ Ξεμπρόστιασμα

Το είπε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς (στην παρουσίαση βιβλίου του βουλευτή της ΝΔ Σ. Χατζηγάκη) και εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο να μη συμφωνήσουμε μαζί του: «Στο οικονομικό πεδίο, η διαφορά των λεγόμενων "κεντροδεξιών" με

Οσες οδηγίες και αν δώσω εγώ, δεν θα φέρουν κανένα αποτελέσμα. Διότι οι αστυνομικοί είναι άνθρωποι, είναι νευρικό σύστημα».

Βύρων Πολύδωρας Εκφράζω τον αποτροπιασμό μου γ' αυτό το περισσό συμβάν.

Βύρων Πολύδωρας Ο υπουργός Δημοσίας Τάξεως απολαμβάνει της εμπιστοσύνης του πρωθυπουργού.

Ευάγγελος Αντώναρος

τα λεγόμενα "οσιαλδημοκρατικά" κόμματα, είναι ότι τα δεύτερα αντιλαμβάνονται μεν την ανάγκη να εφαρμοστούν οι αρχές της ελευθερης οικονομίας, αλλά προσπαθούν συνήδως να το κάνουν πιο "επιτηδευμένα" ... Ή μάλλον προσπαθούν να το κάνουν "χωρίς να μας πάρουν χαμπάρι" ... Να βαφτίσουν κάπως αλλιώς αυτήν την πολιτική ... Να τη νοδεύσουν».

■ <Μεμονωμένο περιστατικό>

Το περιστατικό είναι αληθινό και στη διάσειρη μας υπάρχουν όλα τα στοιχεία. Σάββατο βράδυ, λίγο πριν τα μεσάνυχτα, στην πολυσύχναστη περιοχή του Ψυρρή. Αφησε για λίγο την παρέα του και πήγε στο περίπτερο να αγοράσει ένα παγωτό. Πριν προλάβει ν' ανοίξει το ψυγείο, δυο ασφαλίτες τον είχαν αρπάξει και μια φωνή απειλητική του έλεγε: «Βγάλε την κόκα, ρε, πού την έχεις». Μέχρι να συνέλθει από την έκπληξη, είχε βρεθεί με χειροπέδες σ' ένα περιπολικό που τον μετέφερε στη ΓΑΔΑ. Ζήτησε να τηλεφωνήσει στην παρέα του που θα ανησυχούσε. Του πήραν το κινητό. Τον άφησαν κατά τις 3 τα ξημερώματα. Περιπεύει να πούμε πως ούτε κοκαΐνη είχε πάνω του, ούτε παρτίδες με τέτοια κυκλώματα είχε.

Η ειδηση αφιερώνεται εξαιρετικά σε όσους μιλούν για «μεμονωμένα περιστατικά αστυνομικής αυθαιρεσίας». Το ότι το γεγονός συνέβη ενω είχε ήδη ξεσπάσει ο σάλος με το βίντεο των βασανιστηρίων ασφαλώς δεν είναι τυχαίο.

■ Και κλέφτης και θρασύς

«Στον κομμουνισμό σπαταλούσες το χρόνο και τη ζωή σου για να δίνεις μικρές μάχες ενάντια στους γραφειοκράτες. Ήταν τελείως μάταιο και ηλίθιο», δήλωσε ο Γκόραν Μπρέγκοβιτς («Καθημερινή»). Δεν ξέρουμε σε τι ακριβώς αναφέρεται ο τυπάκος (ουδείς σοθαρός άνθρωπος έχει διανοθεί έως τώρα να χαρακτηρίσει έτσι το καθεστώς του Τίτο και των επιγόνων του), καλό δα ήταν όμως να μαζέψει λίγο το δράσος του. Γιατί οι δεμελιώμενες κατηγορίες (βλέπε δηλώσεις του διασημότερου μουσικού της Σερβίας, Μπόμπαν Μάρκοβιτς) ότι έκλεψε εν ψυχρώ τη μουσική των Τσιγγάνων και την παρουσίασε σαν δική του, δεν έχουν απαντηθεί ακόμα. Μπορεί εδώ να βρίσκει πελατεία (είναι άσος στις δημόσιες σχέσεις), στη χώρα του, όμως, τον έχουν στο φτύσιμο.

■ Ασπόνδυλη μαρσιποφόρα

Με περισσή αυταρέσκεια πραγματοποίησε το επιστημονικό της στριπτίζ η κυρία Ρεπούση («Βήμα της Κυριακής»). Κι αυτό είναι το χειρότερο. Να ξεγυμνώνεσαι επιστημονικά και ταυτόχρονα να καμαρώνεις. «Παρ' ότι πιστεύουμε ότι η Ακαδημία Αθηνών δεν είναι το αρμόδιο όργανο να κρίνει βιβλία, λάβαμε υπ' όψιν τις παρατηρήσεις της». «Το Υπουργείο Παραδείας της Κυπριακής Δημοκρατίας, παρ' όλο που δεν είναι αρμόδιο να υπαγορεύει τις διατυπώσεις του βιβλίου, έστειλε τις παρατηρήσεις του». Το ίδιο έγινε και με τις παρατηρήσεις του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Οι παρατηρήσεις όλων των εξουσιοδοτικών μηχανισμών και των κέντρων που διαδέτουν ισχύ έγιναν δεκτές από την κ. Ρεπούση και την ομάδα της. Η επιστημοσύνη τέθηκε στην Προκρύστεια κλίνη της πολιτικής εξουσίας και, φυσικά, το δέχτηκαν. Επαξιώς, λοιπόν, μπορούν να φέρουν τον χαρακτηρισμό των ασπόνδυλων μαρσιποφόρων (ασπόνδυλα εκ της οσφυοκαμψίας και μαρσιποφόρα εξαιτίας της σημασίας που δίνουν στον... μάρσιπο τους).

■ Αυτοί δεν έχουν ευθύνη:

Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να συμφωνήσουμε με την Αλ. Παπαρήγα ότι «έχει διαμορφωθεί ένας μηχανισμός πολυπλόκωμος, κρατικής αστυνομικής βίας, παραστυνομικής, ακόμα και παραστρατιωτικής, και εργοδοτικής τρομοκρατίας, εναντίον των λαών που υποφέρουν και αγωνίζονται, εναντίον διαδηλωτών, που επεκτείνεται βεβαίως σε βία και εναντίον κρατουμένων για ποινικά και άλλα αδικήματα». Οτι το περιστατικό που αποκάλυψε το γνωστό βίντεο «δεν είναι μεμονωμένο. Μεμονωμένα βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας τέτοια περιστατικά, ενώ τα περισσότερα κρύβονται κάτω από το βάρος της τρομοκρατίας και των απειλών».

Θα μας επιτρέψει, όμως, να ρωτήσουμε: το κόμμα της δεν έχει καμιά ευδύνη για την αποδράσυνση των μπάτων; Οταν βουλευτές και υψηλόβαθμα στελέχη δεν έχουν αφήσει ούτε μία εκδήλωση των μπατσούδικάτων χωρίς να παρευρεθούν και να εκφράσουν τη συμπαράστασή τους «στα δίκαια αιτήματα των αστυνομικών υπαλλήλων», δε δημιουργούν έτσι ένα φιλικό κλίμα γι' αυτόν τον μηχανισμό του κράτους, που είναι εξ ορισμού αντιλαϊκός, καταπιεστικός, βάρβαρος; Πριν από μερικά χρόνια ο μπάτος ήταν ένα απεχδές πρόσωπο. Για να φτάσουμε στη δεωρία των «μεμονωμένων περιστατικών» βοήθησε και η κοινοβουλευτική-καθεστωτική αριστερά.

■ <Αντιπυραυλική ομπρέλα>

Μετά τη Ντόρα ο Βαγγέλας

Mετά τη Μπακογιάνη, που αποτελεί έναν από τους πιο ένθερμους προπαγανδιστές της «αντιπυραυλικής ομπρέλας» των Αμερικανών στην Ευρώπη, ο υπουργός Αμυνας Β. Μεϊμαράκης ανέλαβε να καταστήσει σαφές πως η επιλογή δεν είναι προσωπική της Ντόρας, αλλά κυβερνητική. Λίγες μέρες μετά την «αρμένικη βίζιτα» του Νίκολας Μπερντνικού στην Αθήνα, με δήλωση του ο Μεϊμαράκης ξεκαθάρισε ότι η κυβέρνηση Καραμανλή έχει πει το καταρχάς «yes» στους Αμερικανούς και είναι έτοιμη να στηρίξει κάθε πρωτοβουλία τους. Ως γνωστόν, η «αντιπυραυλική ομπρέλα» δεν θα περιοριστεί μόνο στην Πολωνία και την Τσεχία, αλλά θα περικυκλώσει τη Ρωσία και από το νότο (Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Τουρκία).

Ο Μεϊμαράκης, κόντρα στην ίδια την κοινή λογική, βάφτισε το κρέας ψάρι, δηλώνοντας ότι «η αντιπυραυλική ασπίδα είναι καθαρά αμυντικό σύστημα, είναι σε περίπτωση που υπάρχει καραβία στην θάλασσα να προσπάθησε να διανοθεί έως τώρα να χαρακτηρίσει έτσι το καθεστώς του Τίτο και των επιγόνων του, καλό δα ήταν όμως να μαζέψει λίγο το δράσος του. Γιατί οι δεμελιώμενες κατηγορίες (βλέπε δηλώσεις του διασημότερου μουσικού της Σερβίας, Μπόμπαν Μάρκοβιτς) ότι έκλεψε εν ψυχρώ τη μουσική των Τσιγγάνων και την παρουσίασε σαν δική του, δεν έχουν απαντηθεί ακόμα. Μπορεί εδώ να βρίσκει πελατεία (είναι άσος στις δημόσιες σχέσεις), στη χώρα του, όμως, τον έχουν στο φτύσιμο.

■ Ασπόνδυλη μαρσιποφόρα

Με περισσή αυταρέσκεια πραγματοποίησε το επιστημονικό της στριπτίζ η κυρία Ρεπούση («Βήμα της Κυριακής»). Κι αυτό είναι το χειρότερο. Να ξεγυμνώνεσαι επιστημονικά και ταυτόχρονα να καμαρώνεις. «Παρ' ότι πιστεύουμε ότι η Ακαδημία Αθηνών δεν είναι το αρμόδιο όργανο να κρίνει βιβλία, λάβαμε υπ' όψιν τις παρατηρήσεις της». «Το Υπουργείο Παραδείας της Κυπριακής Δημοκρατίας, παρ' όλο που δεν είναι αρμόδιο να υπαγορεύει τις διατυπώσεις του βιβλίου, έστειλε τις παρατηρήσεις του». Το ίδιο έγινε και με τις παρατηρήσεις του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Οι παρατηρήσεις όλων των εξουσιοδοτικών μηχανισμών και των κέντρων που διαδέτουν ισχύ έγιναν δεκτές από την κ. Ρεπούση και την ομάδα της. Η επιστημοσύνη τέθηκε στην Προκρύστεια κλίνη της πολιτικής εξουσίας και, φυσικά, το δέχτηκαν. Επαξιώς, λοιπόν, μπορούν να φέρουν τον χαρακτηρισμό των ασπόνδυλων μαρσιποφόρων (ασπόνδυλα εκ της οσφυοκαμψίας και μαρσιποφόρα εξαιτίας της σημασίας που δίνουν στον... μάρσιπο τους).

■ Αυτοί δεν έχουν ευθύνη:

Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να συμφωνήσουμε με την Αλ. Παπαρήγα ότι «έχει διαμορφωθεί ένας μηχανισμός πολυπλόκωμος, κρατικής αστυνομικής βίας, παραστυνομικής, ακόμα και παραστρατιωτικής, και εργοδοτικής τρομοκρατίας, εναντίον των λαών που υποφέρουν και αγωνίζονται, εναντίον διαδηλωτών, που επεκτείνεται βεβαίως σε βία και εναντίον κρατουμένων για ποινικά και άλλα αδικήματα». Οτι το περιστατικό που αποκάλυψε το γνωστό βίντεο «δεν είναι μεμονωμένο. Μεμονωμένα βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας τέτοια περιστατικά, ενώ τα περισσότερα κρύβονται κάτω από το βάρος της τρομοκρατίας και των απειλών».

Θα μας επιτρέψει, όμως, να ρωτήσουμε: το κόμμα της δεν έχει καμιά ευδύνη για την αποδράσυνση των μπάτων; Οταν βουλευτές και υψηλόβαθμα στελέχη δεν έχουν αφήσει ούτε μία εκδήλωση των μπατσούδικάτων χωρίς να παρευρεθούν και να εκφράσουν τη συμπαράστασή τους «στα δίκαια αιτήματα των αστυνομικών υπαλλήλων», δε δημιουργούν έτσι ένα φιλικό κλίμα γι' αυτόν τον μηχανισμό του κράτους, που είναι εξ ορισμού αντιλαϊκός, καταπιεστικός, βάρβαρος; Πριν από μερικά χρόνια ο μπάτος ήταν ένα απεχδές πρόσωπο. Για να φτάσουμε στη δεωρία των «μεμονωμένων περιστατικών» βοήθησε και η κοινοβουλευτική-καθεστωτική αριστερά.

Ο Βουλγαράκης (που φρύνει στον κόρφο του και ευχαριστεί τον Καραμανλή που δεν

την παρέα την προτογάνδησε στην Αθήνα)

■ **Παλαιστινιακό Κέντρο**
Ενημέρωσης

**«Ηγέτες της Φατάχ
στη Γάζα θέλουν
να διωχθεί ποινικά
ο Νταχλάν»**

«Ηγέτες της Φατάχ στη Λωρίδα της Γάζας πέζουν τη μητρική οργάνωση να στήσει ένα επαναστατικό δικαστήριο για να δικάσει τον ηγέτη της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν, γιατί κατέστρεψε και ντρόπισε το κίνημα. Ο Νταχλάν θεωρείται ευρέως ο ηγέτης και χρηματοδότης του ρεύματος ανταρσίας μέσα στη Φατάχ, που προκάλεσε αναστάτωση στη Λωρίδα της Γάζας και προσπάθησε να καταστρέψει την κοινωνική δομή εκεί, υπηρετώντας το Ισραήλ.

«Η Φατάχ πρέπει να στήσει ένα επαναστατικό δικαστήριο και να δικάσει όλους εκείνους που την κατέστρεψαν, επικεφαλής των οποίων είναι ο βουλευτής της Φατάχ Μοχάμεντ Νταχλάν, και να τους τιμωρήσει αυστηρά», υπογράμμισαν αξιωματούχοι της Φατάχ στη Γάζα, σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν στο πρακτορείο ειδήσεων Ramattan την περασμένη Κυριακή.

Ο Hussam Odwan, ένας από τους ηγέτες της Φατάχ στη Γάζα, που μίλησε εκ μέρους των συντρόφων του, κάλεσε τον διασκερέμενο πολιτικό ήγέτη της Φατάχ Ahmad Hillis να πάρει την πρωτοβουλία να προτείνει άμεσα πρακτικά μέτρα για την επανίδρυση του κίνηματος σε πιο γερές βάσεις και να προστατέψει τα στελέχη του από το "ρεύμα της προδοσίας" στη Φατάχ. Επιπλέον, ο Odwan προειδοποίησε το Νταχλάν και το ρεύμα του να μην επαναλάβουν την αναστάτωση και την καταστροφή που προκάλεσαν στη Γάζα και στη Δυτική Οχθή και κάλεσε τους σωστούς και συνετούς ηγέτες της Φατάχ στη Δυτική Οχθή να τον διώξουν πριν να είναι πολύ αργά.

Ο Ala Tafish και ο Abu Al-Waleed Al-Jabari, δυο ηγέτες των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων Αλ-Ακσα, και ο Yousef Esa, γραμματέας της Φατάχ στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας, παρακολούθησαν τη συνέντευξη και έδωσαν έμφαση στα Παλαιστινιακά εθνικά συμφέροντα και στο δικαίωμα της αντίστασης.

Το 70% των Παλαιστινίων πολέμησε το Νταχλάν:

Στο μεταξύ, αιγυπτιακή πηγή ασφάλειας κατηγόρησε τον Νταχλάν ότι είναι άμεσα υπεύθυνος για την καταστροφή και την αιματοχυσία στη Γάζα, επιβεβαιώνοντας ότι αυτός ήθελε να αρπάξει την εξουσία με τη βία για να υπηρετήσει μια εξωτερική ατζέντα.

Η μαζικής κυκλοφορίας ημερήσια εφημερίδα Al-Masri ανέφερε ότι η πηγή, που ταυτίζεται με μέλος της αιγυπτιακής αντιπροσωπείας ασφάλειας στη Γάζα, είπε: «Ο Νταχλάν και η ομάδα του, που κυριαρχούσαν στους μηχανισμούς ασφάλειας της Παλαιστινιακής Αρχής και πολεμούσαν υπό τις άμεσες διαταγές του, είναι ένοχοι για τις αιματηρές συγκρούσεις στη Γάζα».

«Οι συγκρούσεις στη Γάζα δεν ήταν ανάμεσα στη Χαμάς και τη Φατάχ, αλλά ήταν μια μάχη ανάμεσα στην ομάδα του Νταχλάν από τη μια και στο 70% του Παλαιστινιακού λαού από την άλλη», πρόσθεσε η δια πηγή, υπογραμμίζοντας ότι η Αίγυπτος δεν είχε την εξουσιοδότηση να απομακρύνει αυτή την ομάδα από την εξουσία.

Η δια πηγή αποκάλυψε ακόμη ότι «ούτε της Χαμάς ούτε της Φατάχ» κεντρική επιτροπή ήθελαν το ρεύμα ανταρσίας, αλλά δυστυχώς αυτό επιβλήθηκε με τη βία στον Παλαιστινιακό λαό από το Ισραήλ και τις ΗΠΑ. Ο Παλαιστινιακός λαός δεν ήθελε να κυριαρχήσει ο Νταχλάν στη Φατάχ, γιατί ήταν πεπεισμένος ότι ήταν μια ύποπτη ομάδα που εφέρμοζε μια εξωτερική και ισραηλινή ατζέντα». Και το πιο σημαντικό: η δια πηγή παραδέχτηκε ότι το κίνημα της Χαμάς είχε επανηλειμένα πίεσει τον αρχηγό της Παλαιστινιακής Αρχής Μοχάμεντ Αμπάς, να απαλλασσεί από τη συμμορία του Νταχλάν, αλλά ο Αμπάς δεν πήρε στα σοβαρά τις εκκλήσεις της.

Κάτω η χούντα του

«Στη νέα κυβέρνηση αξίζει να δοθεί και μία ευκαιρία και βοήθεια» (Έχουντ Ολμέρτ, πρωθυπουργός Ισραήλ).

«Η ελπίδα μας είναι ότι και ο πρόεδρος Αμπάς και ο πρωθυπουργός Φατάχ – που είναι ένας καλός φίλος – θα ενισχυθούν σε βαθμό που να μπορέσουν να οδηγήσουν τους Παλαιστίνιους σε μία διαφορετική κατεύθυνση» (Τζορτζ Μπους, πρόεδρος ΗΠΑ).

Και μόνο οι δηλώσεις των ηγετών των μεγαλύτερων εχθρών της Παλαιστίνης, Έχουντ Ολμέρτ και Τζορτζ Μπους, που δημοσιεύτηκαν στην πλατιάς κυκλοφορίας εβραϊκή εφημερίδα «Χαρέτζ» την περασμένη Τρίτη (19/6/07), αρκούν για να καταλάβει ο καθένας το ποιόν της νέας κυβέρνησης «έκτακτης ανάγκης» που σχηματίστηκε στην Παλαιστίνη. Οχι μόνο να καταλάβει, αλλά και να οργιστεί με το ότι η «Διεθνής Κοινότητα» αγκάλιασε από την πρώτη στιγμή τον Αμπάς, ενώ οι «μεγάλες δημοκρατικές δυνάμεις» της Δύσης (ΗΠΑ και ΕΕ) ανέστειλαν το εμπάργκο στη Δυτική Οχθή αμέσως μόλις ο Αμπάς έκανε το πραξικόπημά του. Βλέπετε, η «δημοκρατία» τους δεν ανέχεται ένας λαός να ψηφίζει μια «τρομοκρατική» πολιτική δύναμη, ακόμα κι αν αυτή εμφανίζεται διαλογικότερη από ποτέ.

■ Καραμπινάτο πραξικόπημα

Αυτό που έγινε στην Παλαιστίνη δεν έχει ιστορικό προηγούμενο. Αμέσως μετά την πανωλεθρία της Προεδρικής Φουράς και των σωμάτων ασφαλείας του Αμπάς στη Λωρίδα της Γάζας, που αν και

υπερτερούσαν αριθμητικά, ήττήθηκαν κατά κράτος μέσα σε λίγες μόλις μέρες, ο Αμπάς διέλυσε την κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» και ανέστειλε τα άρθρα 65, 66 και 67 του Παλαιστινιακού Συντάγματος. Επισημαντήστε ότι την καταστήσει ένα διακοσμητικό όργανο, χωρίς καμία απολύτως εξουσία και αρμοδιότητα. Ορισε δε πρωθυπουργό τον Σαλάμ Φαγιάντ, πρώην στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας (1987-1995) και μετέπειτα εκπρόσωπο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Πα-

(πέντε βδομάδων) όπως προβλέπει το Σύνταγμα).

Επειδή ο Αμπάς δε μπορεί να καταργήσει... τη Βουλή, φρόντισε να την καταστήσει ένα διακοσμητικό όργανο, χωρίς καμία απολύτως εξουσία και αρμοδιότητα. Ορισε δε πρωθυπουργό τον Σαλάμ Φαγιάντ, πρώην στέλεχος της Παγκόσμιας Τράπεζας (1987-1995) και μετέπειτα εκπρόσωπο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Πα-

λαιστίνη (μέχρι το 2001), ο οποίος σπουδάσει οικονομικά στην Αμερική (Phd από το Πανεπιστήμιο της Τέξας) και ήταν υπουργός Οικονομικών στη διεθνοφαρμένη κυβέρνηση της Φατάχ (2002-2005), που κατέρρευσε το 2006! Αυτό που χρόνια τώρα ζητούσαν οι Αμερικανοί και οι Σιωνιστές (μια κυβέρνηση Κούστιλνγκ) έγινε πραγματικότητα.

Σαν έτοιμος από καιρό, ο Αμπάς εμφανίζεται πλέον σαν αδιάλλο-

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΧΑΜΑΣ-ΦΑΤΑΧ ΣΤΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 25/1/2006

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (οι ψηφοφόροι ψηφίζουν μόνο το συνδυασμό - ισχύει απλή αναλογική)

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ 1042424

ΣΥΝΟΛΟ ΕΠΙΚΡΑΤΩΝ 990873

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΘΕΣΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΚΥΡΩΝ	ΧΑΜΑΣ		ΦΑΤΑΧ	
			ΑΡ.ΨΗΦΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ (%)	ΑΡ.ΨΗΦΩΝ	ΠΟΣΟΣΤΟ (%)
1 ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ	Δ. ΟΧΘΗ	38312	16036	41,9%	13898	36,8%
2 ΤΖΕΝΙΝ	Δ. ΟΧΘΗ	74564	28196	37,8%	33796	45,3%
3 ΤΟΥΛΚΑΡΜ	Δ. ΟΧΘΗ	52575	22663	43,5%	20667	39,3%
4 ΤΟΥΜΠΑΣ	Δ. ΟΧΘΗ	16604	6323	38,1%	8673	40,2%
5 ΝΑΜΠΛΟΥΣ	Δ. ΟΧΘΗ	98417	44000	44,7%	37635	38,2%
6 ΚΑΛΚΙΛΙΑ	Δ. ΟΧΘΗ	25748	8349	32,4%	13765	53,5%
7 ΣΑΛΩΤ	Δ. ΟΧΘΗ	21186	7501	35,4%	7278	34,4%
8 ΡΑΜΑΛΑ	Δ. ΟΧΘΗ	79741	33686	42,2%	30939	38,8%
9 ΙΕΡΗΚΟ	Δ. ΟΧΘΗ	11666	3861	33,1%	5833	50,0%
10 ΒΗΝΔΕΙΕΜ	Δ. ΟΧΘΗ	40052	15140	31,5%	21255	44,2%
11 ΧΕΒΡΩΝΑ	Δ. ΟΧΘΗ	124137	51433	43,5%	44668	36,0%
ΣΥΝΟΛΟ Δ.ΟΧΘΗΣ		591002	247407	41,9%	236207	40,0%
12 ΒΟΡΕΙΑ ΓΑΖΑ	ΛΔΡ. ΓΑΖΑΣ	76212	35781	46,9%	31559	41,4%
13 ΓΑΖΑ	ΛΔΡ. ΓΑΖΑΣ	131894				

Αμπάς!

κτος δικτάτορας. Πετάει τις μάσκες της «εθνικής συμφιλίωσης» και αποκαλεί τη Χαμάς «συμμορία δολοφόνων και πραξικοπηματών», γιατί αρνήθηκε να υποταχτεί στους πρατοδικούς του και έδιωξε τα τσιράκια του αμερικανόδουλου Νταχλάν από τη Γάζα. Απέρριψε τη χειρονομία καλής θελησης της Χαμάς για διάλογο, ανακαλύπτοντας μόλις τώρα ότι η Χαμάς... πήγε να τον δολοφονήσε!!! Η αραβική πρωτοβουλία για σύσταση επιτροπής που θα εξετάσει τα συμβάντα στη Λωρίδα της Γάζας προκάλεσε την οργή του ηγέτη της Φατάχ. Αν δεν έχει πρόβλημα, τότε γιατί δε δέχεται μια τέτοια πρωτοβουλία;

■ Αγκαλιές και θηλιά

Ο εναγκαλισμός του Αμπάς από ΗΠΑ και ΕΕ γίνεται με ταυτόχρονο σφίγμα της θηλιάς στη Λωρίδα της Γάζας. Ήδη, η ιστορική εταιρία Ντορ Άλον (μια απ' τις μεγαλύτερες εταιρίες καυσίμων στο Ισραήλ) έχει αρχίσει τις περικοπές τροφοδοσίας καυσίμων στη Λωρίδα της Γάζας, ανακοινώνοντας τον τερματισμό της παροχής καυσίμων στα βενζινάδικα. Αν αυτό συνεχιστεί για δύο βδομάδες ακόμα, θα υπάρξει σοβαρό πρόβλημα στην κίνηση των οχημάτων στη Λωρίδα της Γάζας, κάνοντας αφόρητη τη ζώη περισσότερων του ενός εκατομμυρίου κατοίκων, δεδομένου ότι το Ισραήλ εξετάζει κι άλλους τρόπους οικονομικού στραγγαλισμού.

Τόσο όμως οι Σιωνιστές όσο και οι ΗΠΑ και η ΕΕ γνωρίζουν ότι αυτό μπορεί να τους γυρίσει μπούμεραγκ. Γ' αυτό και η Ντορ Άλον συνεχίζει την προμήθεια καυσίμων στους σταθμούς ενέργειας της Λωρίδας της Γάζας, ενώ ο ΟΗΕ δεν τολμά να διακόψει την «ανθρωπιστική βοήθεια». Το επόμενο διάστημα, όμως, τα πράγματα δεν θα είναι καθόλου εύκολα για τη Λωρίδα της Γάζας και αυτό είναι ένα ζήτημα που δεν

πρέπει να περάσει χωρίς απάντηση απ' αυτούς που στέκονται αλληλέγγυοι στον παλαιστινιακό αγώνα.

■ Πόσο βιώσιμη είναι η κυβέρνηση της χούντας:

Οσο κι αν φαίνεται παράξενο, ο χρόνος κυλά υπέρ της Χαμάς και κατά του Αμπάς και των λακέδων των Αμερικάνων και των Σιωνιστών. Γιατί μια ανθρωπιστική καταστροφή στη Λωρίδα της Γάζας, με παράλληλη απελευθέρωση των κονδυλίων στη Δυτική Οχθη θα δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στη χούντα του Αμπάς. Πόσο θα αντέξουν οι Παλαιστίνιοι της Δυτικής Οχθης να βλέπουν τ' αδελφιά τους στη Γάζα να λιμοκτονούν; Πόσο θα μπορέσει να διατηρηθεί η ενότητα στους κόλπους της ίδιας της Φατάχ, όταν θα συνεχίζεται η ντε φάκτο διχοτόμηση της Παλαιστίνης;

Μπορεί ο φυλακισμένος ηγέτης της Φατάχ, Μαρουάν Μπαργκούτι να στήριξε τον Αμπάς σ' αυτή την αναμέτρηση, καλώντας τον Χανίγια να παραιτηθεί και αναγνωρίζοντας τη νέα κυβέρνηση (καταργηθείσαντας, όμως, τις βιαιότητες κατά της Χαμάς στη Δυτική Οχθη), αλλά αυτό δε μπορεί να κρατήσει για πολύ, ιδιαίτερα αν αναλογιστούμε ότι η Χαμάς έχει μεγάλη δύναμη στη Δυτική Οχθη. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Αρκεί να ρίξει κανείς μια ματιά στον πίνακα που φτιάχαμε ομαδοποιώντας τα αποτελέσματα των περι-

νών εκλογών, που δημοσίευσε η παλαιστινιακή κεντρική εκλογική επιτροπή. Ακόμα και στη Ραμάλα, δεν είναι η Φατάχ αλλά η Χαμάς που είχε συγκεντρώσει την πλειοψηφία στα ψηφοδέλτια επικρατείας (με 3.5 ποσοστούς μονάδες μπροστά απ' τη Φατάχ μαλιστα), δηλαδή στα ψηφοδέλτια που δεν αφορούσαν άτομα, αλλά πολιτικές. Ο λαός της Δυτικής Οχθης, που έδωσε την ψήφο του σ' αυτή τη «συμμορία δολοφόνων» όπως την αποκαλεί τώρα ο Αμπάς, πόσο θα ανεχτεί τον αμερικανόδουλο πρόδερμο που ανέβηκε στην εξουσία μόνο και μόνο χάρη στην ιστορία της Φατάχ, που ακόμα και στις πιο μαύρες μέρες δεν τόλμησε να ξεπεράσει κάποια όρια αμερικανοδουλείας και υποταγής;

Οι οπαδοί της Φατάχ δεν είναι όλοι προδότες σαν τον Αμπάς, τον Φαγιάντ και τον Νταχλάν κι αυτό ήδη έχει αρχίσει να δημιουργεί προβλήματα στους κόλπους της, με τις φωνές ενάντια στον Νταχλάν να πληθαίνουν. Οι μόνοι πολιτικοί που φαίνεται να έχουν αντιληφθεί το σύνολο των δεδομένων είναι ο πονηρός Πιούτιν, που σπάζοντας την ομοφωνία του Κουαρτέου κάλεσε τη νέα κυβέρνηση να κάνει διάλογο με τη Χαμάς, βλέποντας ότι η κυβέρνηση της χούντας έχει ημερομηνία λήξης, και ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Τζίμι Κάρτερ, που δήλωσε ότι ήταν μεγάλο λάθος η μη αναγνώριση της νίκης της Χαμάς στις εκλογές του 2006.

της, παρά από την ίδια τη Φατάχ.

Μόνο το γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα τον πλήρη έλεγχο της Λωρίδας της Γάζας από τη Χαμάς μπορεί να πει κανείς ότι ήταν μια δυσάρεστη έκπληξη για τους Αμερικανούς. Αυτό έκανε κουρέλια τα σχέδια των ΗΠΑ και των Αράβων συμμάχων τους να ενισχύσουν τις δυνάμεις του Αμπάς στη Γάζα εναντίον της Χαμάς. Πολλοί δυτικοί αξιωματούχοι και αναλυτές βλέπουν την επίθεση ως προληπτικό χτύπημα από τη Χαμάς, πριν η Ουάσιγκτον μπορέσει να ενισχύσει τη Φατάχ. Η Χαμάς υποστηρίζει ότι έκανε την κίνησή της εναντίον ενός "πραξικοπήματος" με την υποστήριξη των ΗΠΑ. "Οι ηγέτες της Χαμάς γνωρίζουν τι εποιημάζονταν. Γνωρίζουν ότι ο Αμπάς επρόκειτο να δοκιμάσει να εγκαθίδρυσε την εξουσία του", είπε ένας ανώτερος δυτικός διπλωμάτης....

Ο Εντουαρντ Αμπτινγκτον, σύμβουλος για πολύ καιρό του Αμπάς και μέλος ομάδας πίεσης στην Ουάσιγκτον, είπε ότι η κυβέρνηση Μπους γνωστοποίησε τις προθέσεις της στον πρόεδρο αμέσως μετά την εκλογική νίκη της Χαμάς στις αρχές του 2006. Στον Αμπάς ειπώθηκε ότι "η Χαμάς είναι μια παράνομη οργάνωση και ότι θα κάνουν δι, μη πιπούν για να την απομακρύνουν από την εξουσία". Ο Αμπτινγκτον θυμήθηκε μια συνάντηση του περασμένο Ιούλιο, στην οποία "ο Αμπάς

KONTRA

■ Οχι στις ίσες αποστάσεις

Na στηρίξουμε την Αντίσταση

γκρουύσεων» («Ριζοσπάστης», 17/6/07).

Αυτή η «πλειοψηφία της παλαιστινιακής κοινής γνώμης που διαδήλωσε πολλάκις» ήταν η διαδήλωση 1.000 απόμνων του Δημοκροτικού και του Λοϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, που δυστυχώς συνεχίζουν στον αδιέξοδο δρόμο της ταύτισης των δύο αντιμαχόμενων πλευρών. Αν ο εκλεκτός των Αμερικάνων Αμπάς, ο γνωστός επί δεκαετία και βάλε πράκτορας των Αμερικάνων Νταχλάν και ο νεοεμφανιζόμενος, σπουδαγμένος στο «Αμέρικα» και επί πολλά χρόνια στέλεχος του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας πρωθυπουργός, Φαγιάντ ταυτίζονται με τους μαχητές των Ταξιαρχών Ιζεντίν Αλ-Κασάμ (γιατί αυτοί ξεκίνησαν τις συγκρούσεις, αρνούμενοι να υποταχτούν στις δυνάμεις ασφαλείας του Αμπάς, που μπήκαν με στρατιωτικά οχήματα που δεν είχαν ξαναδεί οι Παλαιστίνιοι της Γάζας όταν τους θέριζαν οι Σιωνιστές), τότε εμείς σηκώνουμε τα χέρια ψηλά... για να καταλήξουμε στην.... πηγή του προβλήματος, έτσι όπως το οναλάει η άλλη συνιστώσα, της ροζ «ριζοσπαστικής αριστεράς», στην «Αυγή», την ώρα που μαίνονται οι εμφυλιοπολεμικές συγκρούσεις στην Παλαιστίνη: «Τώρα οι Παλαιστίνιοι καλούνται να πληρώσουν τα σπασμένα της επιλογής τους. Για τα εγκλήματα που γίνονται αυτή τη στιγμή στη Γάζα, δεν φταίνε οι Ισραηλίνοι, δεν φταίνε οι Αμερικανοί –ένα μεγάλο άλλοι κατέρρευσε, κι αυτό είναι κάπι που πρέπει να μας βάλει όλους σε σκέψεις. Παρά τις ευθύνες που έχουν οι 'άλοι' γι' αυτό το μακροχρόνιο παλαιστινιακό αδιέξοδο, κύριος φταίχτης αυτή τη στιγμή για τον εμφύλιο είναι οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι, είναι η απελπισία τους αλλά -κυρίως- ο τρόπος με τον οποίο έμαθαν να σκέφτονται, να αγωνίζονται και να παλεύουν» («Αυγή», 14/6/07).

Ναι, φταίνε οι Παλαιστίνιοι που δεν έχουν κατανοήσει ότι η λευτερία και η ανεξαρτησία έρχονται με... τον διάλογο, τους συμβιβασμούς, τις υποχρήσεις και τον «ρεαλισμό», που τόσο αγαπάντε οι «ανανεωτές της Αριστεράς» και της Προόδου». Μόνο που, δυστυχώς γι' αυτούς, οι Παλαιστίνιοι για πάνω από μισό αιώνα συνεχίζουν να μην το «κατανοούν» αυτό, ταράζοντας τον ήρεμο ύπνο των «αγωνιστών» της «Αριστεράς», που ο «αγώνας» τους αρχίζει και τελειώνει μέσα στις έξι πλευρές της κάλπης κάλπης... Και ευτυχώς που δεν το κατανοούν, δίνοντας στην ανθρωπότητα δείγματα απαράμιλλης αντίστασης, που τώρα ο Αμπάς και η κλίκα του θέλουν να εξαφανίσουν για πάντα.

Ας μη γελιόμαστε. Χωρίς δικαιοσύνη δεν θα υπάρξει προγνωτική ειρήνη. Χρέος, λοιπόν, όσων δηλώνουν αλληλέγγυοι με την παλαιστινιακή αντίσταση είναι να στηγματίσουν τους πρόδοτες και να ταχτούν μ' αυτούς που συνεχίζουν να αντιφέρονται, με την οποιαδήποτε παλαιστινιακή οργάνωση. Άλλωστε, το βέβαιο είναι ότι η παρούσα κατάσταση μόνο τους Παλαιστινίους δεν εξυπηρετεί και αυτό φαίνεται να το συνειδητοποιεί πολύ καλά η πλειοψηφία της παλαιστινιακής κοινής γνώμης που διαδήλωσε πολλάκις για τον τερματισμό των συνεχίζουν να αντιστέκονται, πέρα από τις αντιφέρονται τους.

■ Ολοι στο colpo grosso

Μια χαρά κάνουν τη δουλειά τους τα παιδιά του δικαστικού ρεπορτάρι στον αστικό Τύπο. Μαθαίνουν όσα καταθέτουν τα «μητουμπούκια» που προσέρχονται στον εισαγγελέα Λιόγα και τα καταγράφουν στα ρεπορτάρια τους. Ομως, χωρίς να φταίνε οι συγκεκριμένοι συντάκτες, το αποτέλεσμα είναι να επιτείνεται η σύγχυση. Γιατί ο αστικός Τύπος δεν κάνει συνθέσεις και έτσι οι αναγνώστες βομβαρδίζονται με ένα συνεχώς διογκούμενο όγκο πληροφοριών, με αντιφατικούς ισχυρισμούς και παραπλανητικές δηλώσεις, και δε μπορούν να βγάλουν άκρη. Ποια είναι η ουσία; Οι πάντες γνώριζαν το colpo grosso των δομημένων ομολόγων, γιατί ήταν μια κυβερνητική απόφαση για καλύτερη δισχείριση του χρέους. Αυτή η καλύτερη δισχείριση δε μπορούσε να γίνει σε βάρος των εκδοτιών τραπεζών και των μεσοπόλεμων χρηματιστών, που έρουν το παιχνίδι και δεν πιάνονται κορόιδα. Επρεπε να βρεθούν κορόιδα αγοραστές και μόνο τα ασφαλιστικά ταμεία προσφέρονταν γι' αυτό το ρόλο. Και βέβαια, χωρίς κυβερνητικό δάκτυλο οι διοικήσεις των Ταμείων δεν θα τολμούσαν να μπουν σε τέτοια περιπτεία.

Ενας άλλος πόλος, που έχει τεράστιες ευθύνες, είναι η Τράπεζα της Ελλάδος, που διοικείται ακόμα από τον «κολλητό» του Σημίτη Ν. Γκαργκάνα. Στα τέλη της προηγούμενης βδομάδας ο υπουργός Απασχόλησης Β. Μαγγίνας, αναφερόμενος σε έγγραφο, βάσει του οποίου η ΤΤΕ μπορούσε να κάνει έλεγχο στις επενδύσεις των Ταμείων, «έδωσε στεγνά» τον Γκαργκάνα: «Στο τέλος της τετραετίας (2004) θυμήθηκε ο διοικητής της ΤΤΕ να βγάλει αυτή την απόφαση; Τι έκανε κατά τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια; Μην έχετε την εντύπωση ότι η Τράπεζα της Ελλάδος έκανε κάποιον έλεγχο τόσα σημαντικό και σπουδαίο. Εάν είχε συμβεί αυτό και δεν κατηγορώ κανέναν, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα, δεν θα φτάναμε στο 80%, στο 60% και στο 50% υπέρβασης του 23% το οποίο περιγράφεται στο νόμο για το όριο επενδύσεων των αποθεματικών των Ταμείων». Γιατί δεν αντέρχονται η ΤΤΕ; Γιατί ο ουσιαστικός και όχι τυπικός ρόλος της δεν είναι να προστατεύει τα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά να προστατεύει τη σωστή λειτουργία του καπιταλισμού, κρατικού και ιδιωτικού. Να προστατεύει και την κυβέρνηση (που ήθελε να δισχείριστε με καλύτερους όρους το δημόσιο χρέος) και τις τράπεζες-χρηματιστές (που ήθελαν να βγάλουν νέα κέρδη απ' αυτή τη δισχείριση). Οταν γίνεται μια τέτοια «μπίζνω», κάποιος θα χάσει, δε μπορεί να κερδίσουν όλοι. Ο «κάποιος» ήταν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Το colpo grosso θα συνεχίζοταν κανονικότατα, αν δεν σκόνταρτε στον επιχειρηματικό ανταγωνισμό. Η JP Morgan κατέστη όχι απλά προνομιακός αλλά σχεδόν αποκλειστικός «συνεργάτης» της σημερινής κυβέρνησης, όλοι τραπεζικοί κολοσσοί ενοχλήθηκαν και έβγαλαν το σκάνδαλο, μέσω της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.

Αυτή είναι η πολιτική ουσία της υπόθεσης, ενώ η νομική πραγματικότητα θα είναι αναγκαιότακτά μια στρεβλή και ημιτελής αντανάκλαση της. Δεν πρέπει να ξέχναμε ότι ρόλος των δικαστηρίων δεν είναι να βρουν την αλήθεια, αλλά να αποδώσουν δικαιοσύνη με βάση το ισχύον δίκαιο και τα όσα στοιχεία τεθούν υπόψη τους. Πόσα μπορεί να είναι αυτά τα στοιχεία, όταν εμπλέκονται πολιτικοί και οικονομικοί παράγοντες υψηλότατου επιπέδου;

■ Σκάνδαλο ομοιόγων

Κουκούλωμα με διώξεις

Την Τρίτη παραδόθηκαν στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών Γ. Κολιοκώστα τα πορίσματα των προκαταρκτικών εξετάσεων που διεξήγαγαν οι εισαγγελείς Λιόγας και Πεπόνης και Πέμπτη με Παρασκευή (χθες) αναμενόταν η άσκηση ποινικών διώξεων. Ομως, πληροφορίες από υψηλόβαθμες πηγές της Εισαγγελίας τα «μασούσαν». Τουλάχιστον μέχρι την Τετάρτη ακουγόταν η άποψη, ότι οι διώξεις θα είναι in rem και όχι in personam. Δηλαδή, σ' αυτή τη φάση δεν θα στρέφονται κατά συγκεκριμένων προσώπων για συγκεκριμένες κατηγορίες, αλλά θα περιγράφουν απλώς τα αδικήματα και θα αναθέτουν στον εφέτη ειδικό ανακρίτη, που θα οριστεί από την Ολομέλεια του Εφετείου, να ολοκληρώσει την ανάκριση και στο πόρισμά του να προσωποποιήσει τα αδικήματα.

Μια τέτοια εξέλιξη θα σημαίνει ότι η κυβέρνηση δεν

επέλεξε τη «στρατηγική των χειροπέδων» αλλά τη στρατηγική της «αγοράς χρόνου». Ισως γιατί εκτιμά ότι δεν μπορεί να περάσει χειροπέδες στον Ευγένιο (διάολε, πανίσχυρος ειδικός γραμματέας υπουργείου ήτων), ενώ αν τις περάσει σε λίγους θα ανατροφοδοτήθει η φιλολογία περί κουκούλωματος. Ισως γιατί ο Αγάπτος τους μήνυσε ότι έτσι και τον περιφέρουν με χειροπέδες θ' ανοίξει το στόμα του και θα τους πάρει ο διάολος. Άρα, «αγόρασμα» χρόνου μέχρι να περάσουν οι εκλογές (δεν είναι καθόλου δύσκολο αυτό, δεδομένου ότι μεσολαβούν και οι δικαιοστικές διαικοπές) ενδεχομένως να είναι η καλύτερη λύση.

Οποια κι αν είναι τελικά η επιλογή (το πιθανότερο είναι να τη γνωρίζετε τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές), το βέβαιο είναι πως θα πρόκειται για επιλογή της κυβέρνησης και όχι της «ανεξάρτητης Δικαιοσύνης». Ο Γ.

Κολιοκώστας είναι δεξιός και με φιλοδοξίες (ο Παπαγγελόπουλος δείχνει το δρόμο σε πολλούς). Τελική κατάληξη θα είναι και πάλι το κουκούλωμα, μέσω της δικαιοστικής εκαθαρίσης της υπόθεσης. Οποιος αμφιβάλλει γ' αυτό, δεν έχει πορά να δει την εξέλιξη της υπόθεσης των «κουμπά-

ρων». Τους διαπόδυευσαν με τις χειροπέδες, για να εκτονωθεί η αγανάκτηση του «πόπολου», τους άφησαν για ελάχιστο χρονικό διάστημα στη φυλακή, τους έβγαλαν και έκτοτε δεν βιάζονται να κάνουν τη δίκη. Λες και αυτή η υπόθεση έχει ξεχαστεί τελείως.

■ Δημόσιο συμφέρον το νταβατζίλικι των χρηματιστών

Πριν ακόμα τα τέσσερα ασφαλιστικά ταμεία που «φορτώθηκαν» το δομημένο ομόλογο των 280 εκατ. ευρώ καταλήξουν σε οποιαδήποτε συμφωνία με τη JP Morgan για την επαναπάλησή του, Αλογοσκούρης και Μαγγίνας έσπευσαν να καταθέσουν στη Βουλή τροπολογία με την οποία δίνουν έκτακτη επιχορήγηση ύψους 3.067.762,38 ευρώ στα τέσσερα Ταμεία. Υποποιούν, δηλαδή, αυτό που είχαν εξαγγείλει. Ο φορολογιούμενος εργαζόμενος καλείται να πληρώσει το νταβατζίλικι στη JP Morgan και τη North Asset του Παπαμαρκάκη. Η αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας αναφέρει ότι η έκτακτη οικονομική ενίσχυση δίνεται «για λόγους ευρύτερου δημοσίου συμφέροντος». Βαρφίζεται δημόσιο συμφέρον το νταβατζίλικι των χρηματιστών. Διότι, αυτοί αρνούνται να πληρώσουν τους νόμιμους τόκους στα Ταμεία, επικαλούμενοι τις μιζές που πλήρωσαν και δεν κατάφεραν να τις μαζέψουν πίσω. Δηλαδή, πληρώνουμε τα κλεμένα!

■ Δήμος Νίκαιας

Η διαχείριση της αστικής εξουσίας είναι πάντα αντεργατική

Από το «αγγίζουν τα όρια της προβοκάτσια» φτάσαμε στη σκέτη «προβοκάτσια». Ο λόγος για τις περιπτέτεις της δημοτικής αρχής του Περισσού στη Νίκαια, που βρίσκεται αντιμέτωπη με κινητοποιήσεις των συμβασιούχων. Εμείς να δεχτούμε ότι η ΠΑΣΚΕ κάνει σπέκουλα. Να δεχτούμε ακόμα ότι μαζί της συμπαρατάσσονται η ΔΑΚΕ και η παράταξη του ΣΥΝ. Μπορεί, όμως, να γίνει σπέκουλα χωρίς να υπάρχει πρόβλημα; Τι στο διάολο, πρόβλητα είναι οι συμβασιούχοι και τους σέρνουν κάποιοι συνδικαλιστές σε κινητοποιήσεις, ζητώντας να εξοφλήσει ο Δήμος όλες τις οφειλές του σε δεδουλευμένα και υπερωρίες, να πληρώσει τα αναδρομικά που κερδίζει σε περιπτώσεις της αγοράς, να αποδείξει ότι αντιμετωπίζουν τους συμβασιούχους σαν περιττό βάρος που τους κληροδότησε η προηγούμενη δημοτική αρχή.

Οι συγκεκριμένοι συμβασιούχοι προχώρησαν σε κινητοποιήσεις, ζητώντας να εξοφλήσει ο Δήμος όλες τις οφειλές του σε δεδουλευμένα και υπερωρίες, να πληρώσει τα αναδρομικά που κερδίζει σε περιπτώσεις της αγοράς, να αποδείξει ότι αντιμετωπίζουν τους συμβασιούχους σαν περιττό βάρος που τους κληροδότησε η προηγούμενη δημοτική αρχή. Τα μέλη και οι οπαδοί του Περισσού ουδέποτε πληροφορήθηκαν για ποια αιτήματα απήγγεισαν οι συμβασιούχοι της Νίκαιας. Το μόνο που έμαθαν ήταν ότι δεν απήγγεισαν αλλά έκαναν «αποχή από την εργασία χωρίς αντικείμενο» («Ριζοσπάστης», 13.6.07). «Κληροδότησε!» Λες και μιλάνε για ντουλάπες και γραφεία και όχι για ανθρώπους της δουλειάς. Με την ίδια λογική, έχει δίκιο η κυβέρνηση για τη συμπεριφορά της απέναντι στους συμβασιούχους, αφού όλους τους έχει «κληροδοτήσει» στη

σημερινή κυβέρνηση η προηγούμενη. Ακόμα και αν παραβλέψουμε το γεγονός ότι ο Μπενετάτος του Περισσού διανύει ήδη τη δεύτερη τετραετία στη Νίκαια, αρκεί και μόνο η χρήση του συγκεκριμένου ρήματος για να αποδείξει ότι αντιμετωπίζουν τους συμβασιούχους σαν περιττό βάρος που τους κληροδότησε η προηγούμενη δημοτική αρχή.

Ο Δήμος-εργοδότης πληρώσει μερικά από τα χρωστούμενα (οι κινητοποιήσεις είχαν γίνει το Μάιο και από την εξέλιξη δικ

Εργασιακός μεσαίωνας και στο δημόσιο σχολείο

Ηκατάργηση της επετηρίδας διορισμών στο δημόσιο σχολείο δεν έγινε για να εξυπηρετήσει την «αξιοκρατία», αλλά για να φύγει από τη μέση το πρώτο και μεγάλο εμπόδιο για την αλλαγή του εργασιακού τοπίου και στη δημόσια εκπαίδευση. Δέκα χρόνια μετά την κατάργηση της και την καθιέρωση του «διογωνισμού της ντροπής» του ΑΣΕΠ, με τη φωτιά και το σιδέρο των ορδών των ΜΑΤ, η αδιοριστία συνεχίζει να ταλανίζει χιλιάδες εκπαιδευτικούς, ενώ ο διογωνισμός ουδέποτε νομιμοποιήθηκε στη συνεδρησή τους. Τη θέση της μιας ενιαίας επετηρίδας πήραν -πλάι στο διογωνισμό που δίνει στην εκπαίδευση το 60% των διορισμών κάθε έτους- μικρές επετηρίδες (οι λεγόμενοι πίνακες), των οποίων τα μελή κονταροχυτικούνται -δυστυχώς- για μια θέση στον ήλιο.

Η Πανελλήνια Ενωση Αναπληρωτών ζητά το ποσοστό προσδήψεων από τον πίνακα αυτών που διαθέτουν προϋπηρεσία να αυξηθεί από 40% στο 50% και η Συ-

ντονιστική Επιτροπή Καθηγητών οι προσλήψεις να γίνονται αποκλειστικά μέσω ΑΣΕΠ. Διαίρει και βασίλευε, λοιπόν, και όλοι αυτοί να ξεχνούν το ένα και μοναδικό πρόβλημα, το ένα και μοναδικό αίτημα, που εξασφαλίζει στοιχειώδη εργασιακή αξιοπρέπεια: Την πολιτική των ελαχιστότατων διορισμών (το πρόβλημα) από τη μια και την κατάργηση του διογωνισμού και την επαναφορά της μιας και αδιαίρετης επετηρίδας, στην οποία η κατάταξη θα γίνεται σύμφωνα με το έτος λήψης του πτυχίου (το αίτημα).

Το τελευταίο, συν τοις άλλοις, δεν αφιστήτει την αξία των πανεπιστημιακών πτυχίων, που αποκτήθηκαν ύστερα από 4 και 5 χρόνια σπουδές και τις γνώσεις που αυτές προσφέρουν στους μελλοντικούς εργαζόμενους της εκπαίδευσης. Το αν δεν υπάρχουν μέσα σ' αυτές τις σπουδές γνώσεις παιδαγωγικής και διδακτικής δεν βαρύνει τους φοιτητές. Την ευθύνη φέρνει το κράτος που δεν έχει πάρει ανάλογα μέ-

τρα.

Τα περί «αξιοκρατίας» απλώς τα θεωρούμε γελοία. Ποιος σοβαρός άνθρωπος μπορεί να ισχυριστεί ότι ένας τρίωρος διογωνισμός μπορεί να ελέγχει την «αξιοσύνη» ενός απόφοιτου Πανεπιστημίου, την οποία δεν κατάφερε να πιστοποιήσει ένα Πανεπιστήμιο κατά τη διάρκεια ετών σπουδών; Ποιος σοβαρός άνθρωπος μπορεί να ισχυριστεί ότι η «αξιοσύνη» ενός εκπαιδευτικού είναι θέμα μόνο γνώσεων; Και δεν είναι πάνω απ' όλα -συμπληρώνουμε εμείς- αγάπτη για τα παιδιά, συνεχής ανιδιοτελής προσπάθεια να διαμορφωθούν νέες προσωπικότητες με γνώσεις και χαρίσματα (όσο αυτό είναι δυνατό στον καπιταλισμό), ειλικρινή, έντιμη στάση ζωής, σεβασμός στον άνθρωπο και στο μόχθο των εργαζόμενων, κλπ.

Βέβαια, για το αστικό κράτος όλα αυτά είναι φιλά γράμματα. Το μόνο που επιθυμεί διακαώς είναι να ελαχιστοποιήσει τις δαπάνες για το δημόσιο σχολείο και να επιβάλλει κι εδώ ένα καθε-

τώς υποτοπιγής και φόβου.

Γ' αυτό και κατήργησε την επετηρίδα διορισμών. Γ' αυτό και κάθε χρόνο κάνει διορισμούς με το σταγονόμετρο.

Γ' αυτό και διορίζει με απλοχειρία, στη θέση των μονίμων, χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομίσθιους. 7.500 είναι φέτος οι εκπαιδευτικοί που θα διοριστούν σε μόνιμες θέσεις στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. 9.067 ήταν πέρυσι οι αναπληρωτές (και άλλοι τόσοι περίπου ανοιμένονται να είναι φέτος) και στις δυο βαθμίδες και 19.000 περίπου οι ωρομίσθιοι. Εργασιακός μεσαίωνας ή μήπως κάνουμε λάθος;

Γ' αυτό και καθιερώνει μαζί με όλα αυτά το Καθηγοντολόγιο και την «αξιολόγηση» των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων. Η τελευταία, είναι σύμφωνα με τις δηλώσεις της υπουργού Παιδείας, το επόμενο πεδίο δράσης για τη νέα σχολική χρονιά, μετά φυσικά το πανηγύρι των εκλογών.

Γιούλα Γκεσούλη

επιβάλλει κι εδώ ένα καθε-

από τη Φατάχ.

Observer

Αυτοί που αρνήθηκαν το εκλογικό αποτέλεσμα είναι αυτοί που στην πραγματικότητα σχεδίασαν το πράξιμο

«Η πραγματικότητα είναι ότι οι μόνοι άνθρωποι που είναι πραγματικά πίσω από τον Σαλάμ Φαγίραν είναι οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικανοί διπλωμάτες, που εδώ και καιρό υμνούσαν τα προσώντα του στα παρασκήνια, σε κάθε δημοσιογράφο που ήταν πρόθυμος να ακούσει. Ετσι χθες, ο πρόεδρος Μπους και τα άλλα μέλη του Κουαρτέτου πήραν αυτό που ήθελαν. Ο Αμπάπες πήγε υπάκουα στην Ιερουσαλήμ, μαζί με το Μοχάμεντ Νταχλάν, τον άνθρωπο που θεωρείται υπεύθυνος για την έναρξη του κύκλου της βίας στη Γάζα, για να συναντήσουν τον αμερικανό πρόεδρο στρατηγό. Και όταν εμφανίστηκαν, το αμερικανικό μποϊκοτάζ στην παλαιστινιακή κυβέρνηση είχε αρθεί.

Είναι δύσκολο να μην είσαι κυνικός. Η παλαιστινιακή κοινωνία συνθίστηκε μέχρι που τραυματίστηκε. Τιμωρήθηκε συνολικά, γιατί ψήφισε το λάθος κόμμα. Και όταν η αναπόφευκτη έκρηξη συνέβη την περασμένη βδομάδα, ο Αμπάπες απέλυσε τη Χαμάς, όπως τον παρότρυναν οι Αμερικανοί να κάνει στη διάρκεια των ταραγμένων μηνών. Λοιπόν, ποιο ήταν το πραγματικό πράξιμο; Η αιματηρή επίθεση της Χαμάς στους βίαιους γκάνγκτερς συμμάχους της Φατάχ, που τρομοκρατούσαν τη Γάζα για ένα χρόνο; Ή οι αντισυγκροτεί θα είναι ένα πραξικόπημα εναντίον της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας.

Τα μέτρα που στοχεύουν στο πραξικόπημα εναντίον της Χαμάς στη Λωρίδα της Γάζας επισπεύδονται. Αρχίζει άμφοτε χρηματοδότηση για την επανακατάταξη των οργανισμών και θηγμένων από τη γρήγορη νίκη της Χαμάς και για την εξαγορά όλων των πολιτικών και των οργανώσεών τους έξω

■ Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου υπό κατάρρευση

Ο Σύλλογος ΔΕΠ του Πανεπιστήμιου Αιγαίου καταγγέλλει την κυβέρνηση για το καθεστώς απαξίωσης και χειραγώγησης που προωθεί στα Πανεπιστήμια, δεήγμα του οποίου αποτελεί και ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνεται το ρόλο του Πανεπιστήμιου και του πανεπιστημιακού δασκάλου. Στο πλαίσιο αυτής της αντιληψης η κυβέρνηση -παρεμβαίνοντας στον τρόπο επιλογής του διδακτικού προσωπικού- ερμηνεύει «στενά» το έτοι μιας αλλιώς απαράδεκτης ΠΔ 407/80, βάσει του οποίου καθιερώθηκε ο θεσμός των συμβασιούχων διδασκόντων και απαιτεί ουσιαστικά την απόλυτη του διδακτικού προσωπικού που εργάζεται στο Πανεπιστήμιο με σύμβαση για πάνω από 3 χρόνια. Στην κατεύθυνση αυτή, το Ελεγκτικό Συνέδριο με έγγραφο του προτίμηση διοίκησης του Πανεπιστήμιου (12/6/2007) ζητά τη μη καταβολή των δεδουλευμένων του διδακτικού προσωπικού, του οποίου ο συνολικός χρόνος πρόσληψης ξεπερνά τα 3 χρόνια και δεν επιτρέπει την επαναπρόσληψή του.

Ουσιαστικά, η πράξη αυτή σημαίνει λουκέτο στο Πανεπιστήμιο και διακοπή της συνέχειας στη διδασκαλία και την έρευνα, αφού αυτό (όπως άλλωστε και τα περισσότερα περιφερειακά Πανεπιστήμια) λειτουργεί χάρις στην παρουσία κυρίων των συμβασιούχων καθηγητών. Βεβαίως, όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις συντηρούσαν το πρόβλημα, βολεμένες απ' την κυριαρχία των συμβασιούχων στα περιφερειακά Πανεπιστήμια (μείωση δαπανών, ομηρία και εκλογική πελατεία, ελεγχος στα Πανεπιστήμια), πλην όμως δεν πίεζαν τις διοικήσεις τους, ερμηνεύοντας «διασταλτικά» τη ΠΔ 407/80. Τώρα όμως η συντηρητική ανασυγκρότηση πρέπει να εφαρμοστεί και εδώ απαρέγκλιτα. Το κλίμα το απέδωσε πολύ καλά και ο νέος νόμος πλαισίων και η προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος. Και βεβαίως οι νεοδημοκράτες ενδιαφέρονται να προωθήσουν και τα δικά τους «γαλάζια παταίδια».

■ Σε απόγνωση οι καθηγητές Μουσικής

Διαμαρτύρεται η Πανελλήνια Ενωση Αποφοίτων Ωδείων και Μουσικών Δημόσιας Εκπαίδευσης -και δικαίως- γιατί δεν προβλέπεται ούτε μια θέση εκπαίδευτικών Μουσικής στους νέους διορισμούς στην εκπαίδευση, που έτοι μιας αλλιώς είναι ελάχιστοι και δεν επάρκουν για τις ανάγκες των σχολείων. Η πράξη αυτή του υπουργείου Παιδείας και της κυβέρνησης, από μόνη της, χωρίς πολλά λόγια, κάνει σκόνη -όπως- σωστά επισημαίνει η Ενωση- τα μεγάλα λόγια που «επίμονα ευαγγελίζεται ο Πρωθυπουργός» περί «Παιδείας και Πολιτισμού». Ετσι στο «νέο, αναβαθμισμένο» σχολείο οι δάσκαλοι της Μουσικής θα εξικολουθούν να μετριούνται στα δάκτυλα, εξυπηρετώντας μόνο τη δημοσιωγική λογοκοπία των κυβερνώντων, δίνοντας την φευδαρίσθηση της καλλιέργειας της μουσικής παιδείας της νεολαίας, μέσα από το δημόσιο σχολείο. Και όχι μόνο αυτό. Θα συνεχίσουν να αποτελούν περιπλανώμενο θίασο, συμπληρώνοντας ωράριο σε πάνω από δύο σχολεία, με δυσάρεστες επιπτώσεις στους ίδιους και τις εργασιακές τους σχέσεις, αλλά και στο εκπαιδευτικό έργο που επιθυμούν να προσέρψουν.

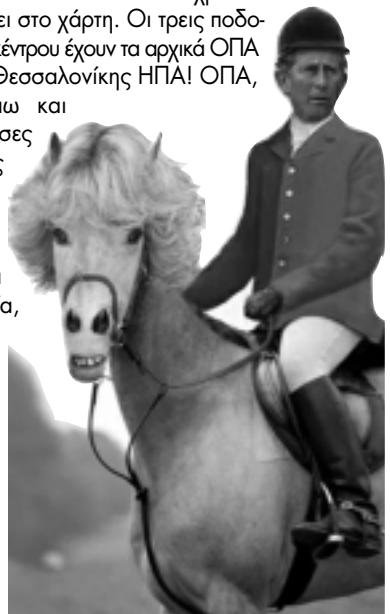
Και δε μιλάμε φυσικά για τους ωρομίσθιους, των οποίων

ΣΥΜΗ – ΩΣΕΙΣ

«Λοιπόν, τι κάνουμε εδώ και πότε δ' αλλάξει ο κόσμος;», ρωτούσε ο Τάσος Λειβαδίτης. Το ερώτημα πλανιέται επίκαιρο επί καιρό πάνω από πλάνα, πλάνητες και πλανήτες. Το συνταγματικώς συντεταγμένο σινάφι των αστείων κι αστειονομοκρατούμενων αστών, δυμίζει τη λοξή φάλαγγα, γεμάτη από λοξούς που τη βγάζουν μια χαρά εις υγείαν των αναλώσιμων κορδίδων. «Μάνα μου τα κλεφτόπουλα, τρώνε και τραγουδάνε, άιντε πίνουν και γλεντάνε». Κοίτα, κοίτα μαλάκια μου στο χαζοκούτι. Masturbo ergo sum.

Σκόρπιοι σκορπιοί από τις πέντε γωνιές του πεντάγωνου και ιοφόροι όφεις από το φόρειν όφις, δηλητηριάζουν εδώ και δεκαετίες τη νοτιοανατολική απόληξη της Ευρώπης, στην μεωσοτοχία τριών ηπείρων. Τα δήγματα, καθώς και τα δείγματα των δηγμάτων πασιφανή. Από τους Οδωνες ως τους Κόδωνες, από τον Κοκό ως το κοκό κι από τον Γεώργιο ως το γεω όργιο του σήμερα, η ελαιοελλάδα πορεύεται καλοελαιολαδωμένη στο λαμπρό ελαιόλουστο μέλλον της. Με ελαιόλαδο λαδώνεται ο μηχανισμός, με πετρόλαδο τα εργαλεία του. Miracolo, miracolo! Το Αιγαίο –μήνες τώρα– αναβλύζει το άγιο μύρο του κουφαλάιου, εκεί ανάμεσα Θήρα και Θηρασία. Ο δεός την φύλαξε την αγία Μύκονο, κατά χιλιάδες συρρέουν οι ευθλαβείς προσκυνητές! «Έχεις μια γεύση πετρελαίου στα χείλη, μα πού γύριζες», για να παραφράσουμε και ολίγον Ελύτη.

Τόσα χρόνια, το καρφί που κρατάει τον χάρτη της ψωφοκώστανας στον τοίχο μπήγεται στα Σκόπια. Τόσα χρόνια το Καστελόριζο δεν χωράει στο χάρτη. Οι τρεις ποδοσφαιρικά «μεγάλοι» του κέντρου έχουν τα αρχικά ΟΠΑ και οι αντίστοιχοι της Θεσσαλονίκης ΗΠΑ! ΟΠΑ, ΗΠΑ λέω, τραγουδάω και κλαίω, οι δυο συνιστώσες της πιθηκοπόιησης και της γονυκλισίας. Από τα παράδυρα της Βουλής βλέπεις την Μεγάλη Βρετανία, από την μια η Αμαλία κι από την άλλη η Σοφία, δυο δρόμοι της απώλειας, ούτε καν η παραδοσιακή πράκλεια επιλογή μεταξύ αρετής και κακίας. Οπως λέει κι ο πρόξενος μετά από το πρέξιο της Αννας «οι κυβερνήσεις πέφτουν, μα η αγάπη μένει». Μερικές αγάπες κρατάνε για πάντα, ειδικά αν η πιστή γκόμενα έχει τα ΟΠΑ, ΗΠΑ λέω, τα δωράκια

No comments

και τα ντοράκια της. «Ιεφκαριστούμε Ελλάντα, ιεφκαριστούμε Ατήνα» που έλεγε κι ο Γιαννόφιλος Ρογκ. Ο Ζακ Ρογκ που ανακάλυψε τις χαρές και τις φέστες του ολυμπισμού, τρεις αιώνες αφότου ο Ζακ Ρογκέβεν ανακάλυψε τα νησιά του Πάσχα. Κάθε μέρα πασχαλιά, κάθε μέρα ο μήνας εννιά για τους δεύτερους και δεκατρείς για τους λοιπούς, τους αναλώσιμους. Ψωμί συν τυρί συντηρεί την σαλαμοποιημένη εργατική τάξη στη ζωή. Ασ' τα κει. Αστακοί για τους υπόρετες του λαού, καλοζωισμένοι και γεμάτοι ενέργεια, ενεργούν, ενεργούνται κι ενεργοποιούνται για τα δίκια μας κι έτσι έχω ελεύθερο χρόνο να κάνω κι εγώ σρα, να σπάσω την τσαλακωμένη μούρη μου σε δωμάτια με μαγικούς καθρέφτες. Κάνω και ράφτινγκ, πηγαίνω δηλαδή στο ράφτη, σκισμένος από την πρόσκρουση σε βράχια που γνώριζα μόνο από την τηλεόραση. Κάνω και μπάντζι τζάμπινγκ, μου κάνουν και μπάσοι τζάμπινγκ, ενόργανοι. «Πίνω και μεδώ, ωχ αμάν, μέρα νύχτα τραγουδώ». Η ζωή μου είναι πιθανόν απενεργοποιημένη, παρακαλώ καλέστε αργότερα.

Ο Πέτρος, ο Γιόχαν κι ο Φραντς εξακολουθούν να φτιάχνουν τανκς διότι η δουλειά δεν είναι ντροπή. Η δουλειά κάνει τους άντερες, όπως εκείνον τον αποβουτυρωμένο αμάν, τα καδάρματα!– που εκτόξευε μομφές επί της τεμπελιάς και αεργίας (όπως εκείνοι που φυσούνται τα σκυλιά, μόλις τα δουν, φωνάζουν και τσαμπουκαλεύνται τάχαμου). Εκείνοι βλέπετε όχουν δουλειά, έχουν έργο που επιτελούν λίαν καλώς, άριστα και με διασγωγή υποκομιμώτατη. Οσοι είναι παλικάρια, τη ζωή τους την περνούν στις σκαλωσιές, σκαλωμένοι στα κυνωνικά ικρώματα που τα κοσμούν πτώματα-λάφυρα. Για τη δραχμή, για το πετσί, που 'λεγε κι ο Τζαβέλας. Δε γαλεγω...»

Είναι δυνατόν να δουλεύεις δέκα μέρες για να πληρώσεις μια κλήση και ν' χείσει χρόνια κλήσης στο ανάκλιντρο; Κι όταν σου το λέω φουντώνεις και με βρίζεις, αλλά μπροστά στους άλλους τουμπεκί ψιλοκομμένο. Μάλιστα, έχετε δίκιο, συγνώμη. Παρά την ειδοποίηση διαφοράς: Εγώ σ' αγαπώ χωρίς σεξ, εκείνοι σε πηδάνε χωρίς αγάπη. Άλλα «εμείς εκεί, λιγούρια ταξιδεύουμε την ίδια διαδρομή. Ξεφτίλα, μοναξιά, απογοήτευση. Κι ανάποδα», που 'λεγε και το Κατερινιώ! Είναι τρελό ρε ούποτη μου! Τέσσερις από τις εφτά νότες εξακολουθούν να σου φωνάζουν: Μι λα ρε σι!...»

Kokinoskoufitsa

kokinokoufitsa@eksegersi.gr

■ Ναυάγιο Sea Diamond**Αποκαλυπτήρια απάτης**

τα.

Ηέκδοση από την Εισαγγελία Νάξου ενταλμάτων σύλληψης για τον πλοιοφόρο του Sea Diamond και δυο χαμηλόβαθμα στελέχη της πλοιοκτήτριας εταιρίας, πέρα από αυτό που απασχόλησε την επικαιρότητα (πάντα αναζητούν ευθύνες στους τελευταίους κρίκους της αλυσίδας, ενώ οι εφοπλιστές που δίνουν τις εντολές μένουν στο απυρόβλητο), συνιστά αποκαλυπτήρια της απάτης που στηθήκε, με πλήρη συνεργασία της εταιρίας Louis και της κυβέρνησης (συγκεκριμένα του ΥΕΝ Μ. Κεφαλογιάννη).

Ποιος δεν θυμάται τον Κεφαλογιάννη, αφέσως μετά την εσκεμμένη βύθιση του πλοίου, να δηλώνει πως υπάρχει έτοιμο σχέδιο απάντησης των καυσίμων και άλλων τοξικών υγρών από το κουφάρι του πλοίου, το οποίο εντός ολίγων ημερών θα τεθεί σε εφαρμογή; Εκτοτε, πέρασαν πάνω από δύο μήνες, δεν έγινε τίποτα και οι διώξεις που άσκησε η Εισαγγελία αποδεικνύουν περίτροπα ότι σχέδιο ουδέποτε υπήρξε και ο υπουργός απλά έλεγε ψέμα-

οφείλουν να έχουν πειστεί ότι δεν υπάρχει καθυστέρηση, αλλά απόφαση να μην απαντήσει η υγρή βόμβα που είναι αποθηκευμένη στο ναυάγιο.

Η ευθύνη δε μπορεί να ζητηθεί από την πλοιοκτήτρια εταιρία. Αυτή νοίαζεται μόνο για τα κέρδη της και για τίποτ' άλλο. Η ευθύνη είναι αποκλειστικά της κυβέρνησης. Αυτή έχει την υποχρέωση να αποτρέπει οικολογικές καταστροφές. Αν υπήρχε στοιχειώδης ευαισθησία, ο Κεφαλογιάννης θα έπρεπε να πεταχτεί με τις κλοτσιές από την κυβέρνηση, γιατί τόσο καιρό συμπεριφέρε-

ται σαν υπάλληλος της Louis. Αυτό δεν έγινε και δεν θα γίνει, γιατί δεν έχουμε να κάνουμε με προσωπική παρέκκλιση ενός πολιτικού, αλλά με την καθιερωμένη λειτουργία του πολιτικού συστήματος στο συγκεκριμένο τομέα. Οι κάτοικοι της Σαντορίνης και των γύρω νησιών ας πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους. Τα πράγματα είναι απλά. Η κυβέρνηση οφείλει να οργανώσει άμεσα την απάντηση τεχνογνωσία στο εξωτερικό - από 4.000 μέτρα απάντησαν οι Ισπανοί πετρέλαιο από το δεξαμενόπλοιο Prestige, που ναυάγησε στη θάλασσα της Γαλιθία και να χρεώσει το κόστος στη Louis. Αν η εταιρία αφνηθεί να το πληρώσει, έχει μπόλικα περιουσιακά στοιχεία για να κατασχέσει το κράτος.

Πολιτική βούληση για κάτι τέτοιο δεν υπάρχει. Η κυβέρνηση θελει να τα 'χει καλά με το εφοπλιστικό λόμπι. Μόνο το πολιτικό κόστος μπορεί να φοβηθεί και αυτό μπορεί να το προκαλέσει η κινητοποίηση των νησιωτών (και όχι μόνο).

■ Επίσκεψη και «σόου» Αλ Γκορ**Μπίζνες και αστική οικολογία**

Είναι γνωστό ότι οι απόμοχοι επολιτικοί βρίσκουν μια όλη δουλειά να κάνουν. Εκμεταλλεύμενοι τη δημοσιότητα που απέκτησαν, μοστράρουν τον εαυτό τους, εισπράττοντας αμοιβές ανάλογες της φήμης τους. Ο Κλίντον, για παράδειγμα, γυρίζει όλο τον κόσμο και δίνει διαλέξεις, για τις οποίες έχει κόψει ειδική ταρίφα (θα μπορούσε να μας την αποκαλύψει ο Γιωργάκης, που τον κουβάλησε προ διετίας για να πει δυο λόγια στο συνέδριο του «Ιδρυμάτος Παπανδρέου»). Ο Γκορμπατόσφ έκανε το ίδιο, αλλά μετά ξέπεσε (δεν «πουλούσε» η μάπτα του στα συνέδρια) και κατάντησε να διαφρημίζει την «πίτσα Huf». Ο Σρέντερ έγινε εκπρόσωπος Τύπου της πανίσχυρης ρωσικής Gazprom, ενώ έβγαλε και ένα βιβλίο το οποίο διαφρημίζει, με αδρόταπη αμοιβή ανά τον κόσμο (τον πληρώνουν οι κοτά χώρες εκδότες). Το ίδιο σκέφτεται να κάνει και ο Μπλερ, που σε λίγες μέρες εγκαταλείπει την Downing street.

Ο Αλ Γκορ, αντιπρόεδρος των ΗΠΑ επί προεδρίας Κλίντον και στη συνέχεια υπουργός πρόεδρος (έχασε από τον Μπους, αν και μάζεψε περισσότερες ψήφους), έχει βρει άλ-

λο τρόπο. Απέκτησε ξαφνικά οικολογικές ευαισθησίες και αυτοχρήστηκε... «ακτιβιστής για το περιβάλλον». Η εταιρία που έστησε ετοίμασε πλήρες πακέτο: Ενα ντοκιμαντέρ (φρόντισαν να πάρει και το όσκαρ) και ένα βιβλίο, τα οποία θα μπορούν να παρουσιάσουνται από τον ίδιο τον Γκορ, οπουδήποτε μετορούν να πληρώσουν την «τσουχτερή» ταρίφα. Ο «ακτιβισμός» του Γκορ συνίσταται στο εξής: επιβιαίνει σ' ένα ιδιωτικό «λιάρ τζετ» και γυρίζει τον κόσμο (παρέα με την Τίπερ). Σε κάθε προορισμό μένει γύρω στο 24ωρο. Συναντάται με τους εγχώριους π

Δασοκτόνος και ο Γ. Σουφλιάς

Σαν αποτέλεσμα της δημόσιας άρνησης του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ να την υπογράψει παρουσιάστηκε από μεγάλη μερίδα των ΜΜΕ η απόσυρση από τον υπουργό Γεωργίας Ε. Μπασιάκο της δασοκτόνας τροπολογίας, με την οποία αικύρωντες στην πράξη τα πρωτόκολλα κατεδάφισης παρόνων κτισμάτων σε καταπατημένες ή μη δασικές εκτάσεις. Πρωτόκολλα που εκδίδουν οι δασικές υπηρεσίες ως οι μόνες αρμόδιες. Με την τροπολογία αυτή, όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, η κυβέρνηση ολοκλήρωνε την παράγραφο 15 του άρθρου 21 του δασοκτόνου νόμου του ΠΑΣΟΚ 3208/2003 (επί υπουργίας Γ. Δρυ), με την οποία καταργούνταν τα πρόστιμα μέχρι την ολοκλήρωση των δασικών χαρτών!

Λόγω περιορισμένου χώρου, δεν εξηγήσαμε την προηγούμενη βδομάδα για ποιους λόγους διαφώνησε ο Γ. Σουφλιάς με την τροπολογία αυτή.

Να υπενθυμίσουμε, ότι ο Γ. Σουφλιάς με το κόλπο να εγκρίνει τα σχέδια πόλης με την έκδοση υπουργικής απόφασης και όχι με προεδρικό διάταγμα ενέτασσε σ' αυτά και δάση και επέτρεπε έτσι την αλλαγή χρήσης γης και την καταπάτησή τους με παράνομη δόμηση.

Ακόμη, έκανε δεκτές γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στις οποίες εισηγητής ήταν ο νο-

μικός σύμβουλος του ΥΠΕΧΩΔΕ Αναστασόπουλος, με τις οποίες ανάμεσα στ' άλλα νομιμοποιούσε και παράνομες οικοδομικές άδειες, που είχε εκδώσει το πολεοδομικό γραφείο Καπανδρίτιου, επιτέρευτος τη δόμηση σε καταπατηθείσες δασικές εκτάσεις από τον οικοδομικό συνεταιρισμό «Νέα Αιολίς».

Ος μέλος της κυβέρνησης και βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος ο Γ. Σουφλιάς υπέγραψε και την αναθεώρηση του άρθρου 24 του συντάγματος. Μάλιστα, πριν μερικές μέρες, στις 15 Ιούνη, απάντησε σε ερώτηση του βουλευτή του Περισσού Ορ. Κολοζώφ, που αφορούσε τη λεγόμενη οριοθέτηση του δάσους και των δασικών εκτάσεων από την εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ και απευθυνόταν στον πρωθυπουργό. Στην απάντησή του για τη λεγόμενη οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων στο πλαίσιο της σύνταξης του Εθνικού Κτηματολογίου από την εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ και απευθυνόταν στον πρωθυπουργό. Στην απάντησή του για τη λεγόμενη οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων στο πλαίσιο της σύνταξης του Εθνικού Κτηματολογίου από την εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ ο Γ. Σουφλιάς είπε πολλές ανοικρύσεις σε βάρος των δασικών υπηρεσιών. Ολοκλήρωσε αναφέροντας ποια πρέπει να είναι η βάση για τη σύνταξη των δασικών χαρτών.

Το ζήτημα της λεγόμενης οριοθέτησης των δασών και των δασικών εκτάσεων στο πλαίσιο του Εθνικού Κτηματολογίου είναι πολύ σημαντικό, γιατί επιχειρείται από αυτούς που επιβούλευνται τα δάση και τις δασικές εκτάσεις,

σαν δεύτερη γραμμή άμυνας, εάν κηρυχθεί αντισυνταγματικός ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003, να χρησιμοποιήσουν την οριοθέτηση για να αποχαρακτηρίσουν εκοτομμύρια στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων. Από τις αρχές του 2005 έγιναν πολλές συναντήσεις υπηρεσιακών παραγόντων της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών και της εταιρίας Κτηματολόγιο ΑΕ. Επειδή δεν είναι δυνατό στον περιορισμένο χώρο αυτού του σχολίου να χωρέσουν όλα όσα θέλουμε να πούμε για τον Γ. Σουφλιάς, θα σταθούμε μόνο στο τι λέει ο ίδιος, αλλά και οι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου Γεωργίας για την οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων μέσω του Εθνικού Κτηματολογίου.

Επανειλημμένα οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου Γεωργίας, που είναι αρμόδιοι για τη σύνταξη των δασικών χαρτών, έχουν απαντήσει στον πρόεδρο και στο διευθύνοντα σύμβουλο της Κτηματολόγιο ΑΕ (μέσω αυτών ενημερωνόταν ο Γ. Σουφλιάς), ότι «με τη μεθοδολογία που προβλέπεται στις τεχνικές προδιαγραφές του έργου "Οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων", το πρώτον του δεν μπορεί να αξιοποιηθεί από τις δασικές υπηρεσίες στη μετέπειτα κατάρτιση των δασικών χαρτών ούτε να αποτελέσει το υλικό στο οποίο θα βασιστούν για την υποβολή δηλώσεων για λογαριασμό του Ελληνικού Δημο-

σίου, σε αξιώσεις δικαιωμάτων επί δασών, δασικών και λοιπών εκτάσεων που διαχειρίζονται και δικαιούνται ως δημόσιες, στα πλαίσια των κτηματογραφήσεων του Εθνικού Κτηματολογίου».

Είναι ξεκάθαρη η απάντηση των αρμόδιων δασικών υπηρεσιών, που έχουν ως προτεραιότητα την υπεράσπιση των δασών και των δασικών εκτάσεων. Ενώ ο Γ. Σουφλιάς, που βάζει την καπιταλιστική ανάπτυξη πάνω από την υπεράσπιση του δάσους και γενικότερα από την υπεράσπιση του περιβάλλοντος. Κολοζώφ: «Εξήγησα ότι η οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων, αυτό που κάνουμε, δεν είναι σύνταξη δασικών χαρτών. Είναι ένα υπόβαθρο, μια πρόδρομη εργασία, η οποία θα βοηθήσει στη σύνταξη των δασικών χαρτών». Εχουμε, λοιπόν, δυο τοποθετήσεις για το ίδιο ζήτημα που είναι σε πλήρη διάσταση, γιατί είναι ριζικά διαφορετικές οι προσεγγίσεις ως προς την υπεράσπιση του δάσους ως δημόσιου αγαθού.

Στο επόμενο φύλλο θα επανελθουμε στην περιβόητη οριοθέτηση των δασών στο πλαίσιο του Εθνικού Κτηματολογίου. Το σύγουρο, πάντως, είναι, ύστερα από όσα είδαμε παραπάνω, ότι ο Γ. Σουφλιάς βάζει σε πρώτη μοίρα την καπιταλιστική ανάπτυξη και όχι την υπεράσπιση του δάσους.

Αποπνικτική η ζέστη, ασφυκτική η μπόχα από τις μπατσάδικες κτηνωδίες που βγήκαν στο μείντανι [δεν είναι κάτι άλλο], δράμα η κατάσταση. Για να ξεφύγουμε λίγο απ' όλ' αυτά, έλεγα ν' αφιερώσω τη σημερινή σήλη σ' ένα σύντροφο που αργοπεδαίνει. Αναφέρομαι στον Κανέλο. Το σκύλο που μας συντρόφευε σε όλες τις διαδηλώσεις, το τετράποδο που ήταν μπροστάρης σε κάθε κινητοποίηση. Τώρα, λόγω ηλικίας είναι στα τελευταία του και δα μας λείψει. Αλήθεια, δεν αξίζει να κάνουμε μια εκδήλωση στο δάνατο του, για να δυμηθούμε όλες τις κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών που σ' αυτές ο Κανέλος ήταν πρωταγωνιστής; Θα είναι μια εκδήλωση που δα έχει νόημα όχι όπως αυτές που κάνουν οι αστοί. Διαβάζω π.χ. στον «Ριζοσπάστη»: «Την πολιτική σημασία που είχε για την ανδρωπότητα (!!!) η μάχη του Μαραθώνα (490 π.Χ.) ανέπιξαν οι Ρουσόπουλος, Κουρής (νομάρχης) κι άλλοι [Διαμαντοπύλου - ΠΑΣΟΚ] κ.λπ.!».

Εφτιαξα, που λέτε, φραπεδία και σκόνταψα στο ραδιόφωνο που έχουν τα Συνασπιστήρια. Αυτό μουρμούριε ένα αγκαλιαστό απαλό ξένο άσμα. Κάποια στιγμή ακούω τον εκφωνητή να λέει: «Έχουμε στο τηλέφωνο τον κρατούμενο των φυλακών Κορυδαλλού Δήμου Λιακόπουλο που δέλει κάτι να μας καταγγείλει». Σχεδόν με λυγιούς ο φυλακισμένος είπε το πρόβλημά του. Πάσχει από κάποιες αρρώστιες, έχει μολυνθεί το πόδι του και όταν πήγε στον γιατρό των φυλακών αυτός του είπε: «Για ένα πόδι κάνεις έτσι; Αν στο κόψουμε». Κατέβασα φωναχτά καντήλια στο γιατρομπάτσο (τελικά, ο «Ευαγγελισμός», μετά το έγκλημα που κάνων σε βάρος του Σάββα Ξηρού, έχει δημιουργήσει σχολή) και άλλαξα ρότα.

Στην καινούργια μου πορεία τράκαρα τον Κεφαλογιάννη. Ξέρετε μωρέ τώρα. Γ' αυτή την υπουργάρα μας μιλώ, που είχε κάνει παλιά την καταπληκτική δήλωση, αναφέρομενος στον κυβερνητικό δίσαο: «Είμαστε καραγκιόζδες και δεν εξαιρώ ούτε τον εαυτό μου. Είμαι και εγώ καραγκιόζης». Εντάξει, μπορεί να έχει αυτογνωσία ο τύπος, αλλά εμένα δεν μ' απασχολεί αν χαρακτηρίζει τον εαυτό του Καραγκιόζη ή Χατζιαβάτη. Μου τη δίνει όμως ο εξουσιοδοκός τσαμπουκάς που εκφράζει, εκεί που τον παίρνει φυσικά. Διαβάστε τι είπε σε εκπροσώπους μαζικών φορέων της Λήμνου, όταν τον επισκέφτηκαν και του πρότειναν τρόπο να λυθεί ένα σοβαρό πρόβλημα που έχουν, το ακτοπλοϊκό: «Τον κώλο σας να χτυπάτε και στο κατάρτι να δεδείτε» διάλει πάντα που δίνει αυτό που δέλω εγώ. Ακου τραμπουκισμό ο εδνονταβατζής! Άλλα, αφού τον παίρνει, τα λέει αυτά. Οταν ρέθει η στιγμή να κουρσέψουμε εμείς το σύστημα που υπηρετεί και να πετάξουμε στη δάλασσα της ανυπαρχίας πλήρωμα και κυβερνήτες του, να δούμε τι δα παραμιλάει τότε. Τέσπα.

Η εφοπλιστική μαφία έχει φυσικά άλλη αντιμετώπιση από τον υπουργό και την κυβέρνησή του. Αυτοί τρων το καταπέτασμα από τα λεφτά του ελληνικού λαού. Μια και μόνο παράγραφος από περασμένη είδηση του Αθηναιαίκου Πρακτορείου Ειδήσεων το επιβεβαώνει: «Η δαπάνη για τις επιδοτούμενες γραμμές το έτος 2000 ανήρχετο στο ύψος των 645.102,62 ευρώ, ενώ για το δρομολογιακό έτος 2003 - 2004 ανήλθε στο ποσό των 11.896.827 ευρώ. Για το δρομολογιακό έτος 2004 - 2005 προβλέπεται να ανέλθει στο ποσό των 15.643.182 ευρώ (3.746.355 ευρώ επιπλέον), ενώ μαζί με την δαπάνη του Υπουργείου Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής το συνολικό ποσό δα φτάσει στα 44 εκατομμύρια ευρώ περίπου».

Να μη μιλήσουμε καλύτερα για τους δαλασσοπνίκτες τους, για την αντιμετώπιση που έχουν από τα αισικά δικαστήρια για τα εγκλήματά τους (είναι πρόσφατη η απόφαση για το «Σαμίνα»), γιατί δια πού μεριά η βαλίτσα. Έχουν κάνει τέτοια κολεγιά

Όταν η αξία του ηττημένου, δίνει δόξα στον νικητή

✓ Ο πέμπτος τελικός του πρωταθλήματος μπάσκετ ήταν ο καλύτερος της φετινής σειράς και ένα από τα πιο όμορφα παιχνίδια των τελευταίων χρόνων. Οι δυο ομάδες έβγαλαν στο παρκέ ό,τι καλύτερο μπορούσαν να εμφανίσουν και όπως είχαμε προβλέψει (μετά από πολύ καιρό μας βγήκε πρόβλεψη) ο Παναθηναϊκός εκεμεταλλεύμενος το «βάθος» του πάγκου κατέκτησε τον τίτλο στις λεπτομέρειες. Εκτός από το αγωνιστικό μέρος, το παιχνίδι κύλησε ομαλά και στις εξέδρες, αφού παρά τη μεγάλη ένταση και την κρισιμότητα του αγώνα, δεν δημιουργήθηκαν ιδιαίτερα παρατράγουδα (μερικές δεκάδες σπασμένα καθίσματα στην πλευρά των οπαδών του Ολυμπιακού είναι μικρές παράπλευρες απώλειες).

Σχολιάζοντας τον πέμπτο τελικό πρέπει να τονίσουμε ότι ο Παναθηναϊκός έχει υπομονή στο παιχνίδι του και την εμπειρία να διαχειριστεί σωστά την εξέλιξη του αγώνα. Ο Ομπράντοβιτς πήρε την ρεβάνη από τον Γέρσον και κατάφερε να τον αιφνιδιάσει με τη συμμετοχή του Αλβέρτη και του Παπανικολάου, ο οποίος ήρθε από το πουθενά, αλλά ήταν ίσως το πιο δυνατό όπλο των πράσινων στην αρχή του παιχνιδιού, δίνοντας λύσεις τόσο στην άμυνα όσο και στην επίθεση (ο Γέρσον επέλεξε να του «αφήσει» το σουτ και ο παίχτης του Παναθηναϊκού τον τιμώρησε με 10 πόντους). Ένα αικόμη σημείο που πρέπει να τονίστει είναι η υπομονή του Παναθηναϊκού, κυρίως στο δεύτερο ημήρου, να «παίξει» μέσα στην ρακέτα του Ολυμπιακού και να εκμεταλλεύτει την εμπειρία των Μπατάστη και Τομάσεβιτς, για να τοσκίσει την αμυντική λειτουργία των ερυθρόλευκων, αλλά και για να δημιουργήσει προϋποθέσεις για ελεύθερα σουτ από τους περιφερειακούς.

Σε αντίθεση με τα τέσσερα προηγούμενα παιχνίδια, ο Ολυμπιακός ήταν καλύτερος στο πρώτο ημήρου, αλλά τραγικός στο 3ο δεκάλεπτο (που σημειώτεν ήταν το καλό του στα προηγούμενα παιχνίδια, όταν κατάφερνε να έχει τον έλεγχο του παιχνιδιού και έδειχνε ικανός να «σπάσει» την έδρα και να πάρει τον τίτλο του πρωταθλητή). Η επιλογή όμως του Ομπράντοβιτς να τον «χτυπήσει» στο δικό του δυνατό σημείο με την έναρξη του 3ου δεκάλεπτου, αλλάξει την εικόνα του αγώνα και αποπροσανατόλισε τους ερυθρόλευκους, οι οποίοι δεν κατάφεραν να ξαναμπουν στο πνεύμα του.

Η γενική εικόνα του 5ου τελι-

κού ήταν καλύτερη από τους άλλους τέσσερις και πιοσεύω ότι ήταν και αρκετά ποιοτικός. Στο συγκεκριμένο παιχνίδι ειδίμει φάσεις στην επίθεση που προέρχονταν από πιστή εφαρμογή των συστημάτων, πολύ καλές άμυνες και προσωπικές ενέργειες που αποδείκνυαν την προσωπικότητα των παιχτών των δυο ομάδων. Εκτός από τον Ομπράντοβιτς, «φρεβάνσ» με την εμφάνιση του στον τελικό πήρε και ο Μπατάστη. Ο σέντερ του Παναθηναϊκού στα προηγούμενα παιχνίδια δεν κατάφερε να αντιμετωπίσει τους ψηλούς του Ολυμπιακού και στον 4ο τελικό είχε εκτεθεί από τους Βασιλόπουλο και Μπουρούση. Την περασμένη Τετάρτη ήταν όμως συγκλονιστικός και δίκαια του απονεμήθηκε ο τίτλος του MVP. Πρώτος σκόρερ στον αγώνα με δεκαπέντε πόντους, πρώτος στα ριμπάουντ με εννέα, τρεις ασίστ, έξι κερδισμένα φάσουλ και με αρκετές βιόθειες στην άμυνα, εξουδετέρωσε τον έναν μετά τον άλλο τους ψηλούς του Ολυμπιακού και δικώσεις τον προπονητή του που επέλεξε να μεταφέρει το παιχνίδι μέσα στην ρακέτα.

Ο χώρος της «Κ» δεν μας φτάνει για να σχολιάσουμε ξεχωριστά κάθε παίχτη (ίσως να μην έχει σημασία), όμως η συνολική εικόνα που παρουσίασαν οι δύο ομάδες μας επιπρέπει να πούμε, σε συνδυασμό και με το δύσα διαδραματίστηκαν στα υπόλοιπα τέσσερα παιχνίδια, ότι μπορούμε να μιλάμε για μια νέα σελίδα στην ιστορία του ελληνικού μπάσκετ. Η αυτοκρατορία που δημιούργησαν τα προηγούμενα χρόνια οι Γιαννακοπουλάριοι άντεξε στο φετινό πρωτάθλημα, αλλά νιώθουν πλέον την καυτή ανάσα των ερυθρόλευκων. Οι πρώτες τους δηλώσεις μετά την κατάκτηση του τίτλου, δείχνουν ότι έχουν πάρει τα μηνύματα των καιρών και δείχνουν διατεθειμένους να βάλουν ξανά το χέρι στην τσέπη και να ενισχύσουν περαιτέρω την ομάδα τους. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη δυναμική «επαναφορά» των ερυθρόλευκων στο προσκήνιο και τη δηλωμένη πρόθεση των Αγγελοπουλαίων να ενισχύσουν ακόμη περισσότερο το έμψυχο δυναμικό της ομάδας τους, μας προϊδεάζει ότι το επόμενο πρωτάθλημα θα είναι ακόμη πιο συναρπαστικό για την υπόθεση τίτλος. Σε αντίθεση με την εικόνα που έχει το ελληνικό πρωτάθλημα στο ποδόσφαιρο, όπου κυριαρχεί η μιζέρια και η απαξίωση, το μπάσκετ δείχνει ότι τουλάχιστον σε επίπεδο κορυφής έχει βρει τον τρόπο να κρατάει αφείωτο το ενδιαφέρον των φίλων του.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Αναγνώστης της στήλης και οπαδός του ΠΑΟΚ ο Χάρης, εξέφρωσε αντιρρήσεις για τον τίτλο που χρησιμοποιήσαμε στο προηγούμενο φύλλο και για το γεγονός ότι δεν δώσαμε περίσσο δώρο στην ΠΑΕ ΠΑΟΚ. «Θεόδωρος όπως λέμε Θεμιστοκλής» ήταν ο τίτλος και ο Χάρης μας ρωτάει γιατί βιαστήκαμε να ταυτίσουμε την προσπάθεια του Ζαγοράκη με αυτή του Νικολαΐδη. Με αφορμή τις παρατηρήσεις του και επειδή είμαστε «υποχρεωμένοι» να δώσουμε μια απάντηση, θα θυμίσουμε ότι όταν ο Ντέμης (τότε μπορούσαμε να τον αποκολλούμε ακόμη με αυτό το όνομα) ανέλαβε να «σώσει» την ΑΕΚ, είχαμε γράψει ότι ήθα αποτύχει η προσπάθειά του και θα παραμείνει ο Ντέμης που αγάπησαμε ήθα «πετύχε» και θα μεταλλοχθεί στον καπιταλιστή Θεμιστοκλή Νικολαΐδη. Οι εξελίξεις μας δικαίωσαν. Ο Νικολαΐδης «πέτυχε» να δημιουργήσει τη νέα ΑΕΚ, η οποία το δίνει κέρδη, αλλά δεν έχει σχέση με την ΑΕΚ που θέλουν οι οπαδοί της και δεν εκφράζει αξέσ εποπτείη στην ιστορία της.

Το διότι ισχύει και για την περίπτωση του Ζαγοράκη. Ο νέος πρόεδρος του ΠΑΟΚ ήθα αποτύχει και θα παραμείνει ο Θεόδωρος που αγάπησαν οι οπαδοί του Δικεφάλου ήθα «πετύχε» και θα γίνει Θεόδωρος. Δυστυχώς, ο καπιταλισμός έχει σαν μοναδικό σκοπό το κέρδος και οδιοφορεί για οπιδήποτε άλλο και ιδιαίτερα για τις αξέσ και τα ιδιαίτερα που «κουβαλούν» μαζί τους από γενιά σε γενιά οι οπαδοί της ομάδας, συνεπώς οι εξελίξεις είναι προδιαγεγραμμένες. Για το λόγο αυτό, δεν «δώσαμε» περίσσο δώρο στην ΑΕΚ. Γιατί δεν υπάρχει λόγος. Ο Ζαγοράκης θα λειτουργήσει σαν καπιταλιστής και θα προσπαθήσει να βγάλει τον ΠΑΟΚ από το οικονομικό και διοικητικό αδιέξodo που βρίσκεται σήμερα, όμως κάθε «πετευδύο» σ' αυτές ξαναφύρισαν στην αφετηρία τους, χωρίς να έχουν αφήσει την παραμικρή παρακαταθήκη στο ποδόσφαιρο της Πελοπονήσου. Δεν είμαστε προφήτες για να μαντέψουμε αν το διότι θα γίνει και στην περίπτωση του Αστέρα, αν και το πιθανότερο είναι να επαναληφθεί η ιστορία. Εξαίρεση αποτελεί η περίπτωση της Παναχαϊκής, της μοναδικής ομάδας που έχει να επιδείξει ιστορία. Η ομάδα της Πάτρας τα τελευταία χρόνια βολοδέρνει στη Γ' Εθνική, όμως το γεγονός ότι υπάρχουν οπαδοί που ενδιαφέρονται γι' αυτήν και παρακαταθήκες από την μεγάλη ομάδα της εποχής του Κώστα Δαβουρή, δεν επιπρέπει στους εκάστοτε «σωτήρες» της να αποφασίσουν εν λευκώ για την τύχη της. Ο υποφανόμενος δεν έχει καθόλου καλές σχέση με την Πάτρα, όμως δεν μπορούμε να μην παραδεχτούμε ότι σοβαρή προσπάθεια για να δημιουργήσει μια ανταγωνιστική ποδοσφαιρική ομάδα από το «νησί» μπορεί να γίνει μόνο αν έχει σχέση με την Παναχαϊκή.

✓ Η άνοδος του Αστέρα Τρίπολης στη Σούπερ Λίγκα σημαίνει μια νέα εποχή για το ποδόσφαιρο της Πελοπονήσου. Μετά από χρόνια υπάρχει μια

Κος Πάπιας

■ Π.Φ. ΚΡΙΣΤΕΝΣΕΝ Σαπουνόπερα

Μια τολμηρή ταινία από τη Δανία, που αμφισβήτησε τη μονοδιάστατη ερωτική συμπεριφορά των ανθρώπων, τοποθετώντας στο κέντρο της ιστορίας που διηγείται τον έρωτα μιας χωρισμένης ώριμης γυναίκας και μιας τραβεστί. Ταυτόχρονα, θήγεται η επιθυμία των ανθρώπων να πλησιάζει ο έναν τον άλλο, να ζουν αληθινά και να μοιράζονται τη ζωή τους.

Είναι γεγονός ότι οι σκανδιναβοί καλλιτέχνες δεν έχουν αναστολές και ταμπτού, όταν θέλουν να πουν κάτι. Επίσης, η Κρίστενσεν χρησιμοποιεί μια πρωτότυπη κινηματογραφική γλώσσα για να αφηγηθεί την ιστορία της. Ομως, αυτά δεν αρκούν για να δώσουν αξία σε μια ταινία. Εχει κανείς την αίσθηση βλέποντας τη «Σαπουνόπερα», ότι ο μόνος λόγος για τον οποίο ενδέχεται να μείνει στη μνήμη του θεατή είναι η ασυνήθιστη θεματολογία της.

■ ΕΡΙΚ ΡΟΜΕΡ

Ο τέλειος γάμος

Γυρισμένη το 1982 η ταινία αυτή του Ρομέρ δεν διαφέρει από όλες τις υπόλοιπές του. Εδώ μια νεαρή που σπουδάζει ιστορία τέχνης στο Παρίσι, αλλά ζει και εργάζεται στην επαρχία, εγκαταλείπει τον παντρεμένο φίλο της και αποφασίζει να παντρευτεί το δυνατόν συντομότερα. Ξεκινά λοιπόν προς αναζήτηση υποψήφιου γαμπρού...

ΚΟΝΤΡΑ

Μπάτσοι, έστι γαρ οφθαλμός δίκης ος τα πανθ' ορά

Χαρακάντ αλ-μουκαουάμα αλ-Ισλαμίγια

Διμούτσουνη φλόγα στους μπάτσους!

Κόμματα, κομματίδια κ.λπ.: εκλογεσμένη

Παγκόσμια ημέρα «κατά» των ναρκωτικών: Π.Η.Ν.Α.

- ◆ «Εξεγερμένοι κόσμοι» 1ος τόμος, σ.σ. 358-359.
- ◆ Δοκιμάσαμε (ως αισθενείς έκτακτου περιστατικού) την εφαρμογή του ωραρίου των γιατρών (περίπου) 100 ωρών την εβδομάδα (ελέω Αβραμόπουλου και Περισσού). Σκέτο σφραγίδιο.
- ◆ Τι πάει να πει «απεφασισθή» ότι η εφημερίδα «Συμβασιούχος» θα αποτελεί ένθετο στο «ΠΟΝΤΙΚΙ» (ο γνωστός και μη εξαιρετέος κ. Νικολούστοπουλος παντού παρών...).
- ◆ Πολύ έχουν μπερδευτεί οι ντόπιοι (πρώην) υποστηριχτές της PRC (Rifondazione Communista) καθώς και της Sinistra Critica (τάσης της «Επανίδρυσης» (γιοτί); με την καθαρή θέση της (μέλος της ιταλικής κυβέρνησης είναι άλλωστε) για υποστήριξη των δαπανών για την παραμονή ιταλικών στρατευμάτων εκτός ιταλικού εδάφους. (Τα ίδια έκοναν με τον Λουλά, τα ίδια θα πάθουν με τον Τσάρβες...). Σχετικό δείγμα δημοσιευμάτων: «Έργατική Πάλη», Μάρτιος 2008, σ.8 - «Αριστερά!», 8-6-07, σ.24 - «Κόκκινο», Μάρτιος 2007, σ.9, σ.24.
- ◆ «Γιατροί του δώσμου» (καμιά επιχορήγηση, είμαι ΜΚΟ).
- ◆ Εγκαυστος (μπάτσος) στο είδος του - και σταθερά εφ' ω ετάχθη.
- ◆ Και είναι Η ψήφος και όχι Ο ψήφος.
- ◆ Ελιά-ελιά και Καραμπελιά μα-

◆ Για σημά, ρε παιδιά: ο Ψωμιάδης έχει «συλληφθεί» πολλάκις από τις κάμερες να οδηγεί «ασκεπής». Λογικά θα έπρεπε να του σταλούν μια ντουζίνα κλήσεις, όχι μόνο μία.

◆ Gamate giati hanomaste! Αυτό φαίνεται να υποστηρίζει με επανειλημένες ανολύσεις του ο Μ. Αρεττάκης στην ΑΥΓΗ. Ομως ο ευρωλιγόρης δεν μπορεί να κρυφτεί: «Οσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό αυτό (σ.σ. εννοεί των ηλικιωμένων) τόσο μεγαλύτερο είναι το βάρος για τις συντάξεις και την περιθαλψή των συνταξιούχων ανδρών και γυναικών το οποίο καλούνται ή θα κληθούν να φέρουν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες» (Η ΑΥΓΗ, 17-6-07). Ο δικομιστικός έχει πολλά κόμματα (και οργανώσεις) αλλά μία πολιτική...

◆ «Ισχυρό ΚΚΕ» θελει ο Περισσός (θυμάστε το παλιό σύνθημα «ΚΚΕ ισχυρό στη Βουλή και στο λαό»); Ε, λοιπόν, ο λαός τούσι, αυτό που μένει στον Περισσό είναι η Βουλή).

◆ Η ελληνική δημοκρατία συμβάλλει στον εκλογικό αγώνα της ριζο-σπαστικής και «επαναστατικής αριστεράς με ολοσέλιδη διαφήμιση του υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης και του ΕΟΤ (βλέπε «ΕΠΟΧΗ», 17-6-07, σ.32 και «ΠΡΙΝ», 17-6-07, σ.24). Ολα ριζο-σπάστα!

◆ Ελιά-ελιά και Καραμπελιά μα-

ζί με τον χέρι-χέρι (η κοπτριά στα λόγχανα και τούμπαλιν).

◆ Να παιδί, να μάλαρια. Ο Γ. Παπαδόπουλος-Τετράδης (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 17-6-07): «Το ΚΚΕ και ο ΣΥΝ που από τις ενέργειες τους κυρίως σώζεται από πράσινο και ακτές η χώρα, ζητάνε μεν την κατεδάφιση των αυθαιρέτων στα δάση και τις αναδασωτές περιοχές, αλλά μόνο των πλουσίων!». (Προσέξτε το θαυμαστικό: πέρα από τη γιαλωντζί «φάση» ΚΚΕ και ΣΥΝ - που την στηρίζει - ο καλός συντάκτης θέλει και ισονομία).

◆ Το ζουμί των γαλλικών βουλευτικών εκλογών: «Μάχη της αριστεράς για να περιορίσει την δεξιά» (Η ΕΠΟΧΗ, 17-6-07).

◆ Και μεις δεν το καταλάβαμε καλά: μετά από τόσες μέρες απεργίας πείνας ο χρ. Κορτζίδης πήρε μέρος και σε καθαρισμό παραλίας (επειδή ήδη γνωρίζουμε απεργίες -και όχι διαιτές πείνας- π.χ. Β. Ευαγγελίδης, η λέξη μούφα τριγυρίζει στο μιαλό μας).

◆ «Αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις» σε «άθε γειτονιά», σε «άθε κλάδο», σε «άθε πόλη»... για μια εκλογική παρέμβαση (συντονιστικό ΜΕΡΑ, ΠΡΙΝ, 17-6-07). Και γιατί δεν κάνατε αυτές τις συνελεύσεις στους πρόσφατους αγώνες δασκάλων/νηπιαγωγών και φοιτητών, ρε μάγκες; (Πιατί σας σηκώνεται μόνον όταν ακού-

τε ειλογές - η αγωνιστική διάθεση...).

◆ ΔΟΕ-ΟΛΜΕ: τα καθίκια τραγουδάνε αικόμα.

◆ Ψυχρός πόλεμος (που ζεματίζει τους λαούς).

◆ Τελικά η ανάθεση μεταφράσεων έχει δυσδομία και ευτράπελα: ένα τέτοιο παράδειγμα βρίκαμε στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ (Βιβλιοθήκη, 15-6-07) στα σημειώματα της Κ. Σχινά «Για μια μετάφραση», σ.2 και τον Σ.Ρ. Αποστολίδη «Οι καθηγητής και τα λεγκομινάρη», σ.σ. 24-25 και γελάσαμε ιδιαίτερα στην 2η περίπτωση στην οποία ο (κρινόμενος) μεταφραστής είναι καθηγητής Πλανετιστήμου 30 χρόνια (!) αλλά μεταφράζει τα όσπρια ως «λεγκομινάρη»...

◆ Αποκηρύσσουμεν μετά βδελυγμάτις την... βία (τη λαϊκή βία, εννοείται) οι «Άέρα Πατέρα» (περιοδικό «Κόκκινο», Μάρτιος 2007, σ.σ. 22-23). Τι να πει κανείς; Άέρα πατέρα είναι οι άνθρωποι...

◆ Τι φαγούρα έχει κι αυτός ο κ.

Τζούμας, στο ΕΝ ΛΕΥΚΩ, με τις διαδηλώσεις. Άλλα και τι ένθερμος υποστηριχτής των καινούριων προστίμων του Κ.Ο.Κ. που είναι... (για τον συγκεκριμένο άνθρωπο τρεις-τέσσερις λέξεις ίσως «εξηγήσουν» κάποια πράγματα: ΚΟΚ, ΛΕΥΚΟ, φαγούρα, Νέα Υόρκη - ίσως και 5η λεωφόρος).

Βασιλής

◆ **Ψηφίστε Σοσιαλιστές - Την Αριστερά που αναταράζει - Την Αριστερά που προστατεύει (Κεντρικό προεκλογικό σύνθημα του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος)**

Υπάρχει ένα παλιό απόφθεγμα, από τις καλές μέρες των εξεγέρσεων και της ριζοσπαστικοποίησης στη Γαλλία. Σε ελεύθερη μετάφραση έλεγε: «Δεν υπάρχει Θεός, αλλά αν υπάρχει, την έχουμε γα...σε». Μετά τη χούντα, περιδιάβηκε όλη την ακοδημαϊκή κοινότητα, προς τέρψη των άθεων και των αμφιρωλών (ο Χρυσοδούλος τι αμφιρίτες πληρώνει, ρε παιδιά; Γιατί τον δοκιμάζει ο Κύριος; Λες;).

Εκ πρώτης όψεως, είναι άσχετο με το προεκλογικό σύνθημα των νερόβραστων σοσιαλιστών (αποκαλούνται και Αριστεροί. Τρομάρα σ' αυτούς, τρομάρα και σ' όσους τους αποκαλούν έτσι). Τι σχέση μπορεί να έχει το παλιό απόφθεγμα με ένα σύνθημα που προσπαθεί να φαρέψει, που προσπαθεί να περάσει μέσα από τη δυσφρέσκεια και τη φοβία των Γάλλων; Και όμως, αγαπητοί μου. Αν στην απίθανη περίπτωση υπάρχει Θεός (προτιμώ αυτόν με τα πιλάφια), υπάρχουν και φαντάσματα.

Για σκεφτείτε τώρα, το φάντασμα ενός κομμουνάρου να περιδιαβαίνει το Παρίσι και να διαβάζει τα... χάλια των δήθεν Αριστερών. Ακόμα και αυτός, ένας κομμουνάρος, δεν θα άντεχε. Θα πήγαινε μόνος του να κλειστεί στη Βασιλή. Συμπέρασμα: «Δεν υπάρχουν φαντάσματα, αλλά αν υπάρχουν την EXOYNE γα...σε».

◆ **Είναι 8 και είμαστε 6.000.000.000. G8 Rostok. Διεθνές διαδηλώσεις και αποκλεισμός των G8. Για να μπλοκάρουμε τα σχέδιά τους (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ)**

Λίγο καθυστερημένα το σχολιάζουμε, επειδή iεραρχήσαμε άλλα συνθήματα ως πιο σοβαρά. Οχι ότι αυτό δεν είναι σοβαρό. Κάθε άλλο. Θα ήταν των αδυνάτων αδύνατο, σύνθημα του Φόρουμ να μην είναι σοβαρό. Άλλα, ρε παιδί μου, έχει μια περιέργη αριθμητική. Αυτοί, λέει, οι κακοί, είναι 8. Εμείς, οι καλοί, είμαστε 6.000.000.000. Υπάρχει μια υπερβολή. Είναι υπερβολή προπαγανδιστική όμως ή είναι υπερβολή που πηγάζει από μια ας το πούμε «πλατιά» αντιληφτών των συμμαχών;

Γιατί, αν πάμε αριθμητικά, αυτοί που φύλαγαν τους 8, που πέρασαν τους διαδηλωτές από φωτιά και σιδερό, συμπεριλαμβάνονται στα 6.000.000.000 με τους καλούς; Τέτοιο συλλογισμό μόνο κάτι σοσιαλιστές σαν τους παραπάνω μπορούν να κάνουν. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι στους 8 συμπεριλαμβάνονται οι κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές τάξεις, που εκπροσωπούνται με τους πολιτικούς τους αρχηγούς (συγνώμη, αγαπητοί Φορουμίτες και Φορουμίτισσες που χρησιμοποιώνται έχοντας γλώσσα, αλλά δεν ξέρω πώς εσείς αποκαλείται με σύγχρονο τρόπο τους ιμπεριαλιστές. Ισως να μη θέλετε να τους πείτε έτσι, μην παρεξηγηθούν τα παιδιά). Ακόμα και να ξαναϋποθέσουμε ότι στους 8 συμπεριλαμβάνονται τα ιμπεριαλιστικά κράτη, πάλι έλλειμα έχουμε. Δηλαδή, να η δική μας αστική τάξη που δεν εκπροσωπεύται στους 8. Είναι με τα 6.000.000.000; Συναγωνιστής ο Καραμανλής, ο βιομήχανοι, ο Μητσοτάκης!!! Οφελούμε να ομολογήσουμε, ότι έχετε μια αξιοπρόσεχτη ευρύτητα πνεύματος. Ετοις εξηγείται που κερδίσατε ακόμα και τον Πολυζωγόπουλο. Και ολόκληρη τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Μαλιά-κουβάρια έγιναν για φορά αικόμη οι πολιτικές ηγεσίες της ΕΕ. Οταν κλείνει η ύλη της «Κ» δεν είναι γνωστό

Πριν από δύο εβδομάδες δύο νεαροί αναρχικοί συνελήφθησαν την ώρα που προσπαθούσαν να κάψουν με γκαζάκια ένα αυτοκίνητο της Δημοτικής Αστυνομίας. Οι δικηγόροι τους κατήγγειλαν ότι κοτά τη σύλληψή τους κακοποιήθηκαν άγρια. Οταν εμφανίστηκαν στις δικαστικές αρχές, τα σημάδια ήταν ακόμα εμφραντή στο πρόσωπο του ενός (κλειστό το μάτι, προσμένο πρόσωπο, σκισμένη μύτη, πρησμένα χέρια), ενώ ο δεύτερος ήταν άγρια χτυπημένος στα γεννητικά όργανα και χρειάστηκε να επισκεφτεί νοσοκομείο. Χτυπημένη στο πρόσωπο ήταν και μια κοπέλα που συνελήφθη μαζί τους.

Και όμως, δεν γέμισε η χώρα από «έκτληκτους» και «εξοργισμένους». Οπως είναι

Άγρια σκυλιά του αστικού κράτους

σίγουρο ότι δεν θα γέμιζε, αν το βίντεο με τον βασανισμό των δύο νεαρών «τσαντάκηδων» έμενε μόνο στο Indymedia και δε γινόταν πρώτη είδηση στα κανάλια. Άλλωστε, ένα άλλο συγκλονιστικό γεγονός των τελευταίων ημερών, με πρωταγωνιστές πάλι μπάτσους, πέρασε εντελώς ξώφιλτος και δεν έγινε θέμα με πολιτικές διαστάσεις. 33χρονος με ψυχικά προβλήματα έμεινε τρεις ώρες στο ΑΤ Καλλιθέας και από εκεί βρέθηκε στην Εντατική του Θριάσιου, όπου ακόμα οι γιατροί δίνουν μάχη για να τον κρατήσουν στη ζωή. «Αρρώστησε και καλέσαμε το ΕΚΑΒ», ανακοίνωσαν οι μπάτσοι. Χτυπήματα στο κεφάλι και δόλο του το σώμα με γκλομπ, που του προκάλεσαν σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, διαπίστωσαν οι γιατροί του νοσοκομείου και οι ιατροδικαστές που τον εξέτασαν. Λινσάρισαν έναν άρρωστο άνθρωπο, τον έκαναν «φυτό» και το μόνο που έκανε η κυβέρνηση ήταν να διατάξει ΕΔΕ (δηλαδή, να δώσει γραμμή για το σύνηθες κουκούλωμα).

Να θυμίσουμε κι ένα άλλο γεγονός, που συνέβη ακριβώς πριν τέντε χρόνια. Στην Εντατική του «Ευαγγελισμού» υποβαθλόταν σε ολονύχτιες ανα-

κρίσεις-βασανιστήρια ο Σάββας Ξηρός. Πολυτραυματίας, δεμένος με ίμαντες στο κρεβάτι, με δεμένα τα μάτια, σε αισθητριακή απομόνωση και «μπουκωμένο» με ό,τι φαρμακευτικό κοκτέιλ μπορούσε να διευκολύνει το έργο των ανακριτών-βασανιστών.

Οποιος εκείνη την περίοδο τολμούσε να προφέρει τις λέξεις «δικονομικά δικαιώματα» κατακέραυνόνταν από τους τηλεεισαγγελείς με το επιχειρηματικό φέρμα ότι γάντι θέλατε να φερθούν στον τρομοκράτη». Κι αν τολμούσε να επιμείνει, προειδοποιούντων ότι θα κατηγορηθεί ως «συνυδοιπόρος της τρομοκρατίας».

Θεωρούμε περιττό να μιλήσουμε στους αναγνώστες της «Κ» για την αστυνομική θηριωδία. Για τότε περιστατικά σαν κι αυτό του βίντεο και σαν όλα τα άλλα που κατά καιρούς έχουν δει το φως της δημοσιότητας δεν είναι μεμονωμένα, αλλά καθημερινή πρακτική στα αστυνομικά τμήματα (συχνά και στο δρόμο). Ειδικά στα Τμήματα αιχμής, που έρχονται σε επαφή με την περιθωριακή παραβατικότητα. Οταν συλλαμβάνεται ένα κλεφτρόνι, το σαπίζουν στο ξύλο για να «πάρει» όλες τις υποθέσεις που παραμένουν ανεξιχνίαστες. Ο Πο-

λύδωρος προσπάθησε να στρέψει την προσοχή μας σε πολιτικά τύπου «συνειρμούς» για το χρόνο δημοσιοποίησης του βίντεο, μέχρι που αποδείχτηκε ότι αυτό το έβγαλε ένας blogger, που το βρήκε στο κινητό ενός γνωστού του. Και ο Αντώναρος πήγε να κάνει συμψηφισμό με τον ξυλοδαρμό του υποδιοικητή των ΜΑΤ στο Γάζι. Εκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να αποφορτίσουν την υπόθεση και να διευκολύνουν τους ασφαλίτες στη νομική τους άμυνα.

Προπαντός, έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να αποπροσανατολίσουν από την ουσία της υπόθεσης. Σ' αυτό το τελευταίο με την κυβέρνηση συναντήθηκε και ο υπόλοιπος αστικός κόσμος. «Μεμονωμένα περιστατικά» η κυβέρνηση, «διάλυση της αστυνομίας» η αντιπολίτευση. Για να μην περάσει από το μυαλό κανενός η μεγάλη αλήθεια: ότι αυτός είναι ο ρόλος της Αστυνομίας, έτσι συμπεριφέροταν, συμπεριφέρεται και θα συμπεριφέρεται αυτός ο κατεξοχήν κατασταλτικός μηχανισμός του αστικού κράτους. Οι μπάτσοι κατηγορούνται όχι γιατί συμπεριφέρθηκαν ως μπάτσοι, αλλά γιατί προδόθηκαν μόνοι.

Λύδωρος προσπάθησε να στρέψει την προσοχή μας σε πολιτικά τύπου «συνειρμούς» για το χρόνο δημοσιοποίησης του βίντεο, μέχρι που αποδείχτηκε ότι αυτό το έβγαλε ένας blogger, που το βρήκε στο κινητό ενός γνωστού του. Και ο Αντώναρος πήγε να κάνει συμψηφισμό με τον ξυλοδαρμό του υποδιοικητή των ΜΑΤ στο Γάζι. Εκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να αποφορτίσουν την υπόθεση και να διευκολύνουν τους ασφαλίτες στη νομική τους άμυνα.

Προπαντός, έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να αποπροσανατολίσουν από την ουσία της υπόθεσης. Σ' αυτό το τελευταίο με την κυβέρνηση συναντήθηκε και ο υπόλοιπος αστικός κόσμος. «Μεμονωμένα περιστατικά» η κυβέρνηση, «διάλυση της αστυνομίας» η αντιπολίτευση. Για να μην περάσει από το μυαλό κανενός η μεγάλη αλήθεια: ότι αυτός είναι ο ρόλος της Αστυνομίας, έτσι συμπεριφέροταν, συμπεριφέρεται και θα συμπεριφέρεται αυτός ο κατεξοχήν κατασταλτικός μηχανισμός του αστικού κράτους. Οι μπάτσοι κατηγορούνται όχι γιατί συμπεριφέρθηκαν ως μπάτσοι, αλλά γιατί προδόθηκαν μόνοι.

Η αποστολή τους

Ο Χρυσοχοΐδης δηλώνει ότι «είχαμε την καλύτερη Αστυνομία στην Ευρώπη» και ο Διαμαντοπούλου τον σιγοντάρει μιλώντας για «διεθνή βραβεία» (προφανώς, ενοεί τα παράσημα του FBI στους Χρυσοχοΐδη, Διώτη, Νασιάκο, Σύρο και λοιπό «αντιτρομοκρατικό» συρφετό). Ξεχνούν όλα όσα αποκαλύφτηκαν επί των πμερών τους και γίνονται περίγελως ακόμα και του Αντώναρου, που ξεφουρνίζει την έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας του 2002, που μιλά για «σωρεία υποθέσεων κακομεταχειρίσης, που σε ορισμένες περιπτώσεις ισοδυναμούσαν με βασανιστήρια εις βάρος κρατουμένων κατά τη σύλληψη και κράτηση τους στα αστυνομικά τμήματα» και για «καθεστώς σχεδόν ολοκληρωτικής ντε φάκτο ατιμωροσίας για τα αστυνομικά όργανα».

Πιο μετριοπαθής η τηλεοπτική περιφάνια του ΜΑΤά, ο γνωστός Μπαλάσκας, σημειώνει ότι «έχουμε την τρίτη καλύτερη αστυνομία στην Ευρώπη» (ποια κατάταξη να 'χει στο μυαλό του, άραγε). Η Εισαγγελία κάνει πλάτες στους βασανιστές, αποφεύγοντας να ασκήσει ποινικές διώξεις και αφήνοντας να «ρυθμίσουν» πρώτα τα ζητήματα με τις εσωτερικές τους διαδικασίες, ώστε η νομική τους άμυνα να είναι επαρκής. Ενώ τα αδικήματα είναι σε βαθμό κακουργήματος και τα ανθρωποειδή αυτά θα έπρεπε να είναι αυτή τη στιγμή στον Κορυδαλλό (εκεί να δούμε πώς θα έδειχναν τον τσαμπουκά τους).

Το ΠΑΣΟΚ ζητά την αποπομπή του Πολύδωρα. Ο ΣΥΝ ζητά την ενσωμάτωση του υπουργείου Δημόσιας Τάξης στο Εσωτερικών. (Το ίδιο προτείνει και ο Καμμένος, που απευθύνεται στο ίδιο εκλογικό ακροατήριο με τον Πολύδωρα και βρήκε ευκαιρία να τον «κοντύνει»). Ο Περισσός μιλά για «ατόφιες πολιτικές κυβερνητικές ευθύνες» και για «όξυνση των φαινομένων της κρατικής βίας και καταστολής», ξεχνώντας τα δικά του αλισβερίσια με τους μπατσοσυνδικαλιστές και τη διαρκή υποστήριξη των «δίκαιων αιτημάτων των εργαζόμενων αστυνομικών». Οι μπατσοσυνδικαλιστές μιλούν για «ένστολους βρυκόλακες», ξεχνώντας να μας πουν για το συγκεκριμένο βίντεο και άλλα παρόμοια, που με καμάρι αναπαύονται στη μηνύμη του κινητού κάθε μπάτσου που σέβεται τον εαυτό του.

Μέχρι τώρα, ο μπάτσος διηγούνταν με καμάρι στους συναδέλφους του πως «γάμποσ είναι καριόλη» και αντιμετώπιζε δυσπιστία και σχόλια πίσω από την πλάτη του. Τώρα, με την έκρηξη της τεχνολογίας των τηλεπικονιωνών, γράφει τα κατορθώματά του στο κινητό και τα διανέμει. Κορδώνεται και διδάσκει ταυτόχρονα. Ένας τραγουδιστής βλέπει στο βίντεο μια ωραία συναυλία που έδωσε. Ένας πιθοποιός μια παράσταση πέντε φίλων. Ένας αθλητής μια νίκη σε σημαντικό αγώνα. Ένας ποδοσφαιριστής ένα θεαματικό γκολ που έβαλε. Ένας μπάτσος κορδώνεται για ένα βασανισμό κρατούμενου. Αυτός είναι το καμάρι του. Και το καμάρι των συναδέλφων του συνάμα. Οπως όλοι οι ποδοσφαιριστές θαυμάζουν τις «ζωγραφίες» του Ροναλντίνιο και του Μέσι, όλοι οι μπάτσοι θαυμάζουν τις «ζωγραφίες» των (ούτε τα ονόματά τους δεν έχουμε μάθει ακόμα) πάνω στα κορμά ανυπεράσπιτων κρατούμενων.

Αυτό σημαίνει μπάτσος. Για να λειτουργήσει ο μπάτσος σαν μαντρόσκυλο της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων, πρέπει να εξαχρειωθεί και να εξαγριωθεί. Πρέπει τα κόμπλεξ του να βαθύνουν και να μετουσιωθούν σε μίσος προς οτιδήποτε το ανθρώπινο. Οπως ακριβώς τους ΕΣΑΤζήδες τους σάπιζαν στο ξύλο στην εκπαίδευση, για τα τους μετατρέψουν σε βασανιστές. Αν ο μπάτσος δεν λειτουργεί έτσι, δεν είναι μπάτσος, δε μπορεί να κάνει τη δουλειά που διάλεξε και να φέρει σε πέρας την αποστολή του.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-